

IJA # 108

סדר חקת עולם

Seder Hukat `Olam

Jerusalem, 5664 (1903 or 1904)

חקת עולם

תוצאה שניה

לחול ולשבתות ולראשי חרשים, ולמועדים,
עפ"י נוסח האר"י ז"ל, ובשילוב הוי"ה
אדנ"י, בטעמים ומראה מקומות, ומצורף
לו כל הדינים המוכרחים, ומנהגי כל ימות
השנה.

יצא לאור פעם שניה בהוצאות והשתדלות מו"ה
מו' שלמה מוסאיוב יצ"ו

נדפס

פער"ק ירושלים תובב"א

בשנת תרס"ד לפ"ק

בדפוס ה"ר שמואל הלוי צוקערמאן הי"ו

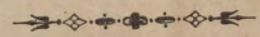
אין רשות לשום אדם בשום מקום להדפיס שום סדר תפלה,
 בין חול בין שבת וש"ר ותעניות ור"ה ובפור בשילוב היה
 אדני משנתנו ואת תרס"ד עד משך חמשה עשר שנים חוץ
 מאיסור השנה גבול כידוע עפ"י דין תוה"ק עוד יענש ע"פ
 דינא דמלכותא ושארית ישראל לא יעשו עולה, והשומע
 ישבן נטח. המו"ל

תיקון מעות

דף י"ח ע"א שורה ר' וליתן וכו' וליתן שיר שבת
 " ע"ו א' כ' וער"ח וע"ד הסוד
 " פ"ו ב' י' ממנו ממש, שם י"ו ותקים ותקוף,
 " צ"ו א' " י"א ב"פ פ"ב
 " ק"א א' " ויאמר מזמור לדוד ה'רועי וכו' קודם הקידוש
 " קמ"ו ב' " י"ג זכור ושמור צ"ל שמור וזכור

מודעה רבה

ידוע למו"ר כי אין דפוס אשר אין בו שגיאות באותיות חסרות ויתרות
 וה"א בח', וי"ר בוא", וכן ע"ו הדרך בפרט כטעמים ונקודות, כשין ושין
 דגש ורפא, ע"ב אבקש ממעלתכם שכל או"א מה שימצא טעויות יתקן
 בסודו ויבא שכמ"ה.

בשם יהוה יהוה יאהרונה לקי ישראל א

אחר שנים עשר שעות מחצות (היום כשהחמה בראש כל אדם) או הוא
 הצות לילה כמש, ותיכף ויזיר יתגבר כארי לקום משנתו. ויהר
 מאד שלא יעבור הצות והוא ישן. כי אם יעבור הצות והוא ישן אז הוא
 טעים מעמא דמותא :

ויברך ברכות השחר וצריך לאומרם אפילו שלא נתחייב בהם כגון
 שלא ישן, או שלא פשט בגדיו, או שלא הלץ מנעליו וכיוצא.
 אף על פי כן צריך לאומרם לפי שעל מנהגו של עולם נתקנו, חוץ
 מברכת על נטילת ידים ואשר יצר שאם לא נתחייב בהם לא יברך, וחזון
 מברכת שעשה לו כל צרכי בתשעה באב ויום הכיפורים שאז כל
 העולם יחפים :

וזמנם מחצות הלילה ואילך וצריך להוהר לאומרם כולם בקומו בחצות
 הלילה, ואפילו שהוא רוצה לישן אח"כ אין בכך כלום הנה
 ליה כישן ביום, וק שיקום קודם עמוד השחר כמו חצי שעה ויחזור
 ללמוד. וכו' שלא ישן כלל והוא לומר מתחילת הלילה הנה קודם חצות
 מעט צריך לומר סדר קריאת שמע שעל המטה, ובהגיע חצות צריך לברך
 כל ברכות השחר חוץ מברכת התורה שאם לא ישן שאין צריך לאומרם
 ער שיעלה עמוד השחר :

כשנעור משנתו יאמר אעפ"י שלא נטל ידיו

מודעה אני לפניך מלך ה' וקיים שהחזרת בי נשמת
בְּחַמְלָה רַבָּה אֲמוּנָתְךָ :

יהר קודם שנטל ידיו שלא יגע בשום אבר מאבריו. יקח כלי המים בימין
 ויתן לשמאל ויטול הימין, ויתן הכלי לימין ויטול השמאל, וכן יעשה
 שלשה פעמים :

וקודם הניגוב יגביה ידיו ויברך :
 בברכה זו יש י"ג חיבות והם כנגד י"ג מדות.

ברוך אתה יהוה יהוה יאהרונה אלהינו
מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על נטילת ידים :
 וכל (א)

ברכות השחר

וכל היום כשיעשה צרכיו בין גדולים בין קטנים יברך ברכה זו :

בברכה זו יש בתה ס"ח חובות כספער ארז.

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונחי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בחכמה. וברא בו נקבים נקבים. חלולים חלולים. גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יסתם אחד מהם או אם יפתח אחד מהם אי אפשר להתקיים אפילו שעה אחת. ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונחי רופא כל בשר ומפליא לעשות :

יסטיך ברכת אלהי נשמה לאשר יצר אם שכח ולא אמר ברכת השחר יכול לאומרו כל היום חוץ מברכת התורה שכבר נפטור באהבת עולם וברכת אלהי נשמה שיעא כמחיה המתים :

בברכה זו יש בתה שבעה וארבעים חובות כספער חו"ה ואה"ה.

אלהי נשמה שנתת בי מהורה. אתה בראתה. אתה יצרתה. אתה נפתתה בי. ואתה משמרה בקרבי. ואתה עתיד לפלוא ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא. כל זמן שהנשמה בקרבי. מודה אני לפניך יהוה אלהי יאהרונחי אלהי ואלהי אבותי רבון כל המעשים אדון כל הנשמות. ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונחי המחזיר נשמות לפגרים מתים :

ברוך

ברכות השחר

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונחי אלהינו מלך העולם הנותן לשבוי בנה להבחין בין יום ובין לילה :

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונחי אלהינו מלך העולם פוקח עורים :

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונחי אלהינו מלך העולם מתיר אסורים :

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונחי אלהינו מלך העולם זקוף כפופים :

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונחי אלהינו מלך העולם מלביש ערומים :

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונחי אלהינו מלך העולם הנותן ליעף כח :

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונחי אלהינו מלך העולם רוקע הארץ על המים :

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונחי אלהינו מלך העולם המכין מצעדי גבר :

צריך

ברכות השחר

צריך לומר בתשעה באב וביום הכיפורים שלא יאמר ברכה זו, אך האכל צריך לאמרה אפילו שהולך יחף :

ברוך אתה יהוה יי אלהינו
מלך העולם שעשה לי כל צרכי :

ברוך אתה יהוה יי אלהינו
מלך העולם אוזר ישראל בגבורה :

ברוך אתה יהוה יי אלהינו
מלך העולם עוזר ישראל בתפארה :

ברוך אתה יהוה יי אלהינו
מלך העולם שלא עשני גוי :

(והאשה אומרת גויה) :

ברוך אתה יהוה יי אלהינו
מלך העולם שלא עשני עבד :

(והאשה אומרת שפחה) :

ברוך אתה יהוה יי אלהינו
מלך העולם שלא עשני אשה :

(והאשה אומרת שעשני פרצונה) :

ברוך אתה יהוה יי אלהינו
מלך העולם המעביר חבלי

שנה

ברכות השחר

ג

שנה מעינינו ותנומה מעפעפינו :
יהי רצון מלפניך יהוה יי אלהינו

ואלהי אבותינו שתרגילנו בתורתך .
ותדביקנו במצותיך . ואז תביאנו לא ידיו

הטא . ולא לידי עון . ולא לידי נסיון . ולא
לידי בזיון . ותרחיקנו מיצר הרע . ותדביקנו

ביצר הטוב . וכוף את יצרנו להשתעבד לך .
ותננו היום ובכל יום לחן ורחמים

בעיניך ובעיני כרחוקינו . ותגמלנו תמיד
טובים . ברוך אתה יהוה יי אלהינו גומר

חסדים טובים לעמו ישראל :

צ"ל י"א דברים לא פחות ולא יותר (שלמי צבור דף ג"ה) :

יהי רצון מלפניך יהוה יי אלהינו
ואלהי אבותינו שתצילנו היום ובכל יום

ויום מעיני פנים . ומעוות פנים . מאדם רע .
מיצר רע . מחבר רע . משכן רע . מפגע רע .

מעין הרע . ומלשון הרע . מדין קשה . ומבער
דין קשה . בין שהוא בן ברית . ובין שאינו

בן ברית :

ברוך אתה יהוה יי אלהינו מלך
העולם

הַעֲלֶם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי
תּוֹרָה: וְהִעָרַב נָא יְהוָה אֱהַרְוֵנִהי אֱלֹהֵינוּ
אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ
כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה אֱהַרְוֵנִהי הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱהַרְוֵנִהי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הַעֲלֶם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן
לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱהַרְוֵנִהי אֱהַרְוֵנִהי
נֹתֵן הַתּוֹרָה:

(במדבר י' ס"ב)

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֱהַרְוֵנִהי אֱהַרְוֵנִהי אֱהַרְוֵנִהי
לְאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אֶהָרָן וְאֶל־בְּנָיו
לְאמֹר כֹּה תְבַרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר:
לָהֶם: יְבַרְכֶּךָ יְהוָה אֱהַרְוֵנִהי וַיִּשְׁמְרֶךָ:
יְאֹר יְהוָה אֱהַרְוֵנִהי אֱהַרְוֵנִהי אֱהַרְוֵנִהי וַיִּחַנֶּךָ:
יִשְׂאֵל יְהוָה אֱהַרְוֵנִהי אֱהַרְוֵנִהי אֱהַרְוֵנִהי וַיִּשֶׁם
לְךָ שְׁרוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם.

שער הכונות דפוס ירושלם ת"ו דף נ"ח ע"ב:
בענין הקם מן המטה אחר שיפנה ויעשה צרכיו וירחין פניו וירוי וילבש
מדכושו ויסדר ברכותיו כנו' לעיל עד ואני אברכם. צריך שילך
וישב אצל הפתח סמוך למוזוה ויסיר המנעלים וישב יחף ויעטוף ראשו כאבל
וירכה בכביה כפי כחו ויקח אפר וישים על מצחו במקום הנחת תפילין גם
יכוף ראשו ויחבק פניו בקרקע כמש ויכוין בזה על שרופת התורה
שנעשית אפר, ותאמר סדר תיקון חצות ואח"כ תקום כמקומך ותלך למקום
אחר לעסוק בתורה:

סדר תקון חצות לילה

תקון רחל

בלילי שבתות וימים טובים וראש השנה ויום הכיפורים אין נוהגים
לומר תקון חצות כלל לא תקון רחל ולא תקון לאה, ובלילי ראש חדש
ובימים שאין נשלים על פניהם יאמר דוקא תקון לאה וסימן כלא"ה
דהיינו כאל, לדוד מזמור, אלהים יחננו, הללויה אורה:
ומי שאיחר לקום יאמר תקון חצות כולו, אך מי שקם אחר עלות השחר
יאמר תקון לאה, ולא יאמר תקון רחל:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהרונהי) בדחילו
ורחימו (יאההייהה) ורחימו ודחילו (איההייהה) ליחדא שם
י"ה בו"ה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל הרינו מוכן לומר
תקון רחל ותקון לאה כמו שמדרו לנו רבותינו זכרונם לברכה
לתקן את שורשם במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרינו
ולעשות רצון בוראינו: ויהי נועם וכו'

אָנָּא יְהוָה אֱהַרְוֵנִהי אֱהַרְוֵנִהי וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפַלְתֵּנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלְּפָנֵינוּ
מִתְחַנְתֵּנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֵוִי פָּנִים וְקָשִׁי עוֹרְךָ
לוֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱהַרְוֵנִהי אֱהַרְוֵנִהי אֱהַרְוֵנִהי וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

תקון הצות

אבותינו צדיקים אנהנו ולא הטאנו. אבל
הטאנו. עוינו. פשענו. אנהנו ואבותינו ואנשי
ביתנו: אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי.
העוינו. והרשענו. ודני. חמסנו. טפלנו שקר.
יעצנו עצות רעות. פזננו. פעסנו. לצנו. מרדנו.
מרינו. נאצנו. נאפנו. סררנו. עוינו. פשענו.
פגמנו. צררנו. צערנו אב ואם. קשינו עורף.
רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו
ממצותיה וממשפטיה הטובים ולא שוה לנו:
ואתה צדיק על פריהבא עלינו פיר
(נחמה ט' כ"ג)

אמת עשית ואנהנו הרשענו:
מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך
שובן שהקים הלא פריהנסתרות והנגלות
אתה יודע. אתה יודע רוי עולם ותעומוות
סתרי פרחי. אתה הפש פריהדרייבמן ראה
כליות וקב. אין דבר נעלם ממך ואין נסתר
מנגד עיניך:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו שתמחול לנו את כל
הטאתנו ותכפר לנו את פרי עונותינו ותמחול
ותסלח

תקון הצות

ותסלח לכל פשעינו:

יכוין לבכות על חרבן הבית (הלים קל"ו)

על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו
את ציון: על ערבים בחוכה תלינו בנרותינו:
כי שם | שארנו שובינו דברי שיר ותולדנו
שמחה שירו לנו משיר ציון: איך נשיר את
שירי ה' אלהי יאהרונה על אדמת נבר: אם
אשכח ירושלים תשפח ימיני: תדבק לשוני
לחי כי אסלא אופרכי אסלא אעלה את
ירושלם על ראש שמחתי: זכר יהוה אלהי יאהרונה
לבני אדם את יום ירושלם האמרים ערו | ערו
עד היסוד בה: בתפכל השוודה אשרי
שישקם לך את גמולך שגמלת לנו: אשרי |
שיאחו ונפץ את עוללך אל הסלע:

יכוין לבכות על הרונת הצדיקים (שם כ"ט)

מזמור לאסף אלהים באו גוים | בנחלתך ממאו
אתי היכל קדשך שמו את ירושלם
קעיים: נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף
השמים בשר חסדיך לחית ארץ: שפכו
דם | פמים סביבות ירושלם ואין קובר:
היינו (ב)

תמון חצות

היינו חרפה לשכנינו לעג וקלם לסביבותינו :
עדמה יהוה אלהינו יאהרוננו תאנף לנצח תבער כמוד
אש קנאתך : שפך חמתך | אלהינו אשר לא
ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו :
כי אכל אתי עקב ואתי נהו השמו : ארתי זכר
לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמך כי רלנו
מאד : עורנו | אלהי ישענו ערדבר כבוד
שמך והצילנו וכפר ער החטאתינו למען שמך :
למה | יאמרו הגוים איה אלהים יודע בגוים
לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך : תבוא
דפניך אנקת אסיר בגדל זרועך הותר בני
תמותה : והשב לשכנינו שבעתים אלחיקם
חרפתם אשר חרפוך אדני : ואנחנו עמך | וצאן
מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור גספר
תחלתך :

(איכה ה')

זכר יהוה אלהינו יאהרוננו מהיה לנו תפיטה וראה
אתי חרפתנו : נחלתנו נחפכה לזרים
פתינו לנכרים : יתומים היינו ואין אב אמותינו
כאלמנות : מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר
יבאו : על צוארנו נרדפנו וגענו ולא הונח
לנו

תקון חצות

לנו : מצרים נתנו יד אשר לשבע לחם :
אבותינו חטאו ואינם ואנחנו עונתיהם סבלנו :
עבדים משלו בנו פרק אין מידם : בנפשונו
נביא לחמנו מפני הרב המדבר : עורנו פתנור
נכמרו מפני זלעפות רעב : נשים בציון ענו
פתלת בערי יהודה : שרים בידם נתלו פני
זקנים לא נהדרו : בחורים מחון נשאו ונערים
בעץ פשרו : זקנים משער שבתו בחורים
מנגינתם : שבת משוש לבנו נחפך לאבל
מחולקנו : נפלה עמרת ראשנו אוינא לנו כי
חטאנו : ערזה היה דוח לבנו על אלה חשכו
עינינו : ער חרציון ששמים שועלים הלכו בו :
אתה יהוה אלהינו יאהרוננו לעולם תשב פסאך לדור
ודור : למה לנצח תשפחנו תעובנו לארץ ימים :
השיבנו יהוה אלהינו יאהרוננו | אלהי ונשובה חדש
ימינו בקדם : כי אס מאס מאסתנו קצפת
עלינו עד מאד : השיבנו יהוה אלהינו יאהרוננו | אלהי
ונשובה חדש ימינו בקדם :

(ישעיהו ס"ג)

הפס משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך
איה קנאתך וגבורתך המון מעיך
ורחמיך

תקון חצות

וְרַחֲמֶיךָ אֵלַי הַתְּאַפְקוּ : כִּי־אֵתָהּ אֲבִינוּ כִּי
אֲבֵרָהֶם לֹא יִדְעֵנוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִפְרְנוּ אֵתָהּ
יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֵנוּ אֲבִינוּ גֵאֲרֵנוּ מְעוֹלָם שְׁמֶיךָ :
לְמַה תִּתְעַנּוּ יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֵנוּ מִדְּרֻכֶיךָ תִקְשִׁיחַ
לְבָנוּ מִיִּרְאָתֶךָ שׁוּב לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ שְׂכַמִּי נַחֲלֶתֶךָ:
לְמַצְעַר יִרְשׁוּ עִם קִדְשֶׁךָ צְרִינוּ בּוֹסְסוּ מִקִּדְשֶׁךָ:
(שם ס"ד ו') וְעֵתָהּ יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֵנוּ אֲבִינוּ אֵתָהּ
אֲנַחְנוּ הַחֲמוּר וְאֵתָהּ יִצְרְנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶךָ פִּלְנוּ :
אֲלֵי־תִקְצֹף יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֵנוּ עַד־מָאֵד וְאֲלֵי־לֶעֶד
תִּזְכּוּר עֵינֵי הַן הַפְּטִינָא עִמָּךְ פִּלְנוּ : עֲרִי קִדְשֶׁךָ
הָיוּ מְדַבֵּר צִיּוֹן מְדַבֵּר הִיָּתָה יְרוּשָׁלַם שְׂמִמָּה :
בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתִפְאֶרֶתֵנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ
הָיָה לְשִׁרְפֵת אֵשׁ וְכִרְמֵחַמִּדֵינוּ חִיָּה לְהַרְפָּה :
הָעַל אֵלֶּה תִתְאַפֵּק יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֵנוּ תַחֲשֵׁה
וְתִעַנְנוּ עַד־מָאֵד :

(שם ס"ה ו') עַד־חֹמֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַם הַפְּקֹדֵתִי שְׁמֵרִים כִּלְיֵהוּם
וְכִלְיֵהֲלִיכָה תִמִּיד לֹא יִחְשׂוּ הַמִּזְבְּרִים אֶת־
יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֵנוּ אֲלֵי־דְמֵי לִבָּם : וְאֲלֵי־תִתְנוּ דְמוֹ
לוֹ עַד־יִכּוֹנֵן וְעַד־יִשְׁלִים אֶת־יְרוּשָׁלַם תְּהַלֵּה
בְּאֶרֶץ : גִּשְׁבַּע יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֵנוּ בְיָמֵינוּ וּבְזֵרוּעַ

עו

תקון חצות

ז

עוֹד אִסְרָאתָן אֶת־דְּגָנְךָ עוֹד מֵאֲבָל לְאִיבֶיךָ וְאִם־
יִשְׁתּוּ בְנֵי־יִגְבַר תִּירוּשֶׁךָ אֲשֶׁר יִגְעַת בּוֹ : כִּי
מֵאֲסָפִיו יֵאֲכַלְהוּ וְהִלְלוּ אֶת־יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֵנוּ
וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתַּהוּ בְּחִצְרוֹת קִדְשֵׁי :

(תהלים ק"ב ו')

אֵתָהּ תִקּוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי־עֵת לְחַנּוּנָה כִּי־בֹא
מוֹעֵד : כִּי־רָצוּ עֲבֹדֶיךָ אֶת־אֲבֹנֵיהָ וְאֶת־
עַפְרָה יְחַנְנוּ : (שם ס"ג ו') בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֵנוּ
יֵאֱהוּדֵנוּ נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָם :

שלים תקון רחל

תמוז ראה והסימן כלא"ה

(תהלים ס"ב)

לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבִנְיָקֹרַח : כִּי־אֵל תִּעְרַג עַל־
אֲפִיקֵי־מַיִם בֶּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֲנִיךָ
אֱלֹהִים : צִמָּאָה נִפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לֹאֵל חֵי מֵתִי
אֲבֹא וְאֶרְאֶה פָנַי אֱלֹהִים : הִיָּתְהִלִּי דְמַעֲתִי
לֶחֶם יוֹמָם וְלִילָה בְּאִמּוֹר אֵלַי כִּי־הָיוּם אִיהָ
אֱלֹהֶיךָ : אֵלֶּה אֲזַכֵּרָה | וְאֲשַׁכַּח עָלַי נִפְשֵׁי
כִּי אֶעֱבֹר | בְּסֶף אַדְדִם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹרֵי
רִנָּה וְתוֹדָה תִמּוֹן חוֹגֵג : מִה־תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ | נִפְשֵׁי

והחמי

תקון הצות

ותחמי עלי הוֹחֵלִי לאלהים בִּיְעוֹד אֹדְנֵנו
ישועות פָּנָיו: אֱלֹהֵי עַלְי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל־
בֶּן אֶזְרָא מֵאֶרֶץ יִרְדֵן וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעַר:
תְּהוֹם אֶרֶץ תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיק כֹּל־
מִשְׁפָּרִיק וְגִלְיָה עַלְי עֵבְרוּ: יוֹמָם | יָצִיחַ
יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהוּ | תִּסְדֹּו וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
תִּפְלָה לֹאֵל תִּי: אֹמְרָה | לֹאֵל סְלַעֵי לְמָה
שְׂכַחְתִּנִּי לְמַה קָדַר אֵלַי בְּחֵץ אֹיִב: בְּרִצְחָ |
בְּעִצְמוֹתַי חֲרַפְנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי בְּלִי הַיּוֹם
אִיָּה אֱלֹהֵיךָ: מַה־תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ | נַפְשִׁי וּמַה־תִּתְחַמֵּי
עַלְי הוֹחֵלִי לאלהים בִּיְעוֹד אֹדְנֵנו ישועות
פָּנָיו ואלהי:

(תהלים ס"ג)

שִׁפְטֵנִי אֱלֹהִים | וְרִיבָה רִיבֵי מַגְוֵי לֹא־חָסִיד
מֵאִישׁ מֵרַמָּה וְעוֹלָה תִפְלֹמְנִי: בִּי
אַתָּה | אֱלֹהֵי מַעֲזוֹי לְמָה וְנַחְתֵּנִי לְמַה קָדַר
אַתָּה לִּי בְּחֵץ אֹיִב: שְׁלַח־אֹרֶךְ וְאַמְתָּךְ
הַמָּה יִנְחֹנֵנִי יִבְיֹאנֵנִי אֶרֶץ תִּרְדֵּי קִדְשֶׁךָ וְאַל־
מִשְׁבַּנּוֹתֶיךָ: וְאַבּוֹאָה | אֶרֶץ מוֹזַבַּח אֱלֹהִים אֶרֶץ־
אֶל שְׂמֹחַת גִּילֵי וְאוֹדֶךָ בְּכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי:
מַה־תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ | נַפְשִׁי וּמַה־תִּתְחַמֵּי עַלְי הוֹחֵלִי
לאלהים

ח

תקון הצות

לאֱלֹהִים בִּיְעוֹד אֹדְנֵנו ישועות פָּנָיו ואלהי:
בַּיּוֹם שֶׁאֵין אוֹמְרִים בָּהֶם תַּחֲנוּן יִדְלַג מוֹמֹד זֶה:

(תהלים ד')

לְמַנְצַח מוֹמֹד לְדוֹד: יַעֲנֶךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהוּ יֵאֱהוּדְנֵהוּ
בַּיּוֹם צָרָה יִשְׁבֹּבֶךָ שֵׁם | אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
יִשְׁחַד עֲזוֹרָךְ מִקִּדְשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֲדֶךָ: יִזְכֹּר כֹּל־
מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשֶׁנָּה סֵלָה: יִתְדָךְ כִּלְבֻבְךָ
וְכִלְעֲצָתְךָ יִמְלֵא: גִּרְנָנָה | בִּישׁוּעָתְךָ וּבִשֵׁם
אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהוּ כֹּל־
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֵתָה יִדְעֵתִי כִי הוֹשִׁיעַ | יְהוָה
יֵאֱהוּדְנֵהוּ מוֹשִׁיחֵנו יַעֲנֵהוּ מוֹשְׁמֵי קִדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת
יִשַׁע יִמִּינוּ: אֱלֹהֵי בְרֻכָּב וְאַלֶּה בְּסוּסִים וְאַנְחֵנוּ |
בִּשֵׁם יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הַמָּה
בְּרַעוּ וּנְפִלוּ וְאַנְחֵנוּ קִמְנוּ וּנְתַעֲדוּד: יְהוָה
יֵאֱהוּדְנֵהוּ הוֹשִׁיעַ הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאָנוּ:
(שם כ"ד)

לְדוֹד מוֹמֹד לְיְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהוּ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהָ
תִּבְרַךְ וַיֵּשְׁבֵי בָהּ: כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יִסְדֶּהָ
וְעַל־נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶהָ: מִי־יַעֲלֶה בְּחַר־יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהוּ
יֵאֱהוּדְנֵהוּ וּמִי יִקּוּם בְּמִקּוֹם קִדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וְכַר־
לִבִּי אֲשֶׁר | לֹא־נִשְׂאָ לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
למרמה

תקון הצות

למַרְמָה: יֵשׂא בְּרַכָּה מֵאֵת יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה וְיִצְדַּק מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוּא דְרָשׁוֹ מִבְּקִשֵׁי פְּנֵיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים | רֵאשִׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי־זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה וְגִבּוֹר יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה וְיִצְדַּק מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: שְׂאוּ שְׁעָרִים | רֵאשִׁיכֶם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

(התלים ס"ו)

לְמַנְצֵחַ פְּנֵינִית מוֹמֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנֵינוּ אֲתָנוּ סֵלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָפָה בְּכַל־גּוֹיִם יִשְׁוַעְתְּךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־סָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֵמִים | בְּאֶרֶץ תִּנְחַם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־סָם: אֶרֶץ נִתְנָה יְבוּלָה וַיְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: וַיְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כִּי־אֶפְסֵי־אֶרֶץ:

(התלים ק"א)

הַלְלוּיָהּ | אֲזַדְדָה יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה וְיִצְדַּק מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה: גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה

ט תקון הצות

יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה וְיִצְדַּק מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוּא דְרָשׁוֹ מִבְּקִשֵׁי פְּנֵיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים | רֵאשִׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי־זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה וְגִבּוֹר יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה וְיִצְדַּק מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: שְׂאוּ שְׁעָרִים | רֵאשִׁיכֶם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה: לְמַרְמָה: יֵשׂא בְּרַכָּה מֵאֵת יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה וְיִצְדַּק מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוּא דְרָשׁוֹ מִבְּקִשֵׁי פְּנֵיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים | רֵאשִׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי־זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה וְגִבּוֹר יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה וְיִצְדַּק מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: שְׂאוּ שְׁעָרִים | רֵאשִׁיכֶם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה: לְמַרְמָה: יֵשׂא בְּרַכָּה מֵאֵת יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה וְיִצְדַּק מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוּא דְרָשׁוֹ מִבְּקִשֵׁי פְּנֵיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים | רֵאשִׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי־זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה וְגִבּוֹר יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה וְיִצְדַּק מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: שְׂאוּ שְׁעָרִים | רֵאשִׁיכֶם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

(סס נ"א)

לְמַנְצֵחַ מוֹמֹר לְדוֹד: בְּבוֹא־אֱלֹוֹ נִתְּן הַנְּבִיא כַּאֲשֶׁר־בָּא אֶרְבַּת־שֶׁבַע: חֲנַנִי אֱלֹהִים כַּחֲסֵדְךָ כָּרֵב רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי: הָרַב כִּפְסָנִי מַעֲוֵנִי וּמַחֲשָׁאֵתִי מִחַרְנִי: כִּי־פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וּחֲשָׁאֵתִי נִגְדֵי תְּמִיד: לֵךְ לְבִדְךָ | חֲשָׁאֵתִי וְהִרַע בְּעֵינַיִךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְּרֶיךָ תוֹפֵה בְּשִׁפְטֶיךָ: הִן־פְּעוֹן הוֹלֵלֵתִי וּבַחֲטָא יִחַמְתָּנִי אֲמִי: הִן־אֲמַת הַפְּצֵת בַּמַּחֹת וּבַסֶּתֶם חֲכֵמָה תוֹדִיעֵנִי: תַּחֲטָאֵנִי כְּאוֹב וְאִמְחַר תִּכְבֹּסֵנִי וּמִשְׂרַג אֶרְפֵּן: תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה

תגלנה

(א)

תמון חצות

תגלגלה עצמות דפית: הסתר פניך מחטאי
וכל עונתי מוחה: לב טהור בראי לי אלהים
ורוח נכון חדש בקרבי: ארית שליכני מלפניך
ורוח קדשה אריתקח ממני: השיבה לי ששון
ישעך ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה פשעים
דרכיך וחטאים אליך ישוכו: הצילני מדמים
אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך:
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: כי לא
תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה: זבחי
אלהים רוח נשפחה לב נשבר וגדפה אלהים
לא תבזה: היטיבה ברצונך את ציון תבנה
חומות ירושלים: או תחפץ זבחי צדק עולה
וכליל או יעלו ערי מזבחך פרים:

עד אנה בכיה בציון ומספר בירושלים: תקום
תרחם ציון תבנה חומות ירושלים:

אלהינו ואלהי אבותינו. מקד רחמן רחם עלינו
טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו
בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך בנה
ביתך כבתחלה פונן בית מקדשה על מכוננו
הראנו בבנינו שפחנו בתקוננו והשב שכנתך
לתוכו

תקון חצות

לתוכו. והשב פהנים לעבודתם ולוים לדוכנם
לשירים ולזמרים והשב ישראל לגויהם ושם
נעלה ונראה ונשתחוה לפניך. יהי רצון מלפניך
יהוה אלהינו ואלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו
בשמחה לארצנו ותמענו בגבולנו ושם נעשה
לפניך את קרבנות חובותנו תמידים בסדרם
וימוספים בהלכתם:

(תהלים קמ"ז)

שיר המעלות בשוב יהוה אלהינו ואלהינו את ישיבת
ציון היינו כחלמים: או ימלא שחוק פינו
ולשוננו רנה או יאמרו בנזים הגדיל יהוה אלהינו
יהוה אלהינו לעשות עם אלה: הגדיל יהוה אלהינו
לעשות עמנו היינו שמחים: שובה יהוה אלהינו
יהוה אלהינו את ישיבתנו באפיקים פנגב: הזרעים
בדמעה פרנה יקצרו: הלוד יקד ויבכה נשא
משד הזרע באיבא פרנה נשא ארמתיו:

נשלם תקון לאה:

פתיחת אריה הנביא זיע"א

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשכו.
אנת הוא עילאה על כל עילאין. סתימא על כל
סתימין. לית מחשבה תפיסא כך כלל. אנת הוא דאפיקת
עשר תקונין וקרינן לון עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין
סתימין

תקון הצות

סתמין דלא אתגליון ועלמין דאתגליון. ובהון אתכסיאת מבני
נשא. ואנת היא דקשיר לון ומיחד לון. ובגין דאנת מלגאו כל
מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר אתחשיב ליה כאלו
אפריש בך. ואלין עשר ספירן אינון אזלון כסדרן. חד אריך
וחד קצר וחד בינוני. ואנת היא דאנהוג לון. ולית מאן דאנהוג
לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סמרא. לבושין תקינת
לון דמניהו פרחין נשמתין לבני נשא. וכמה גופין תקינת לון
דאתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסין עליהון ואתקריאו
בתקונא דא. חסד דרועא וימינא. גבורא דרועא שמאלא.
תפירת גופא. נצה וחד תרין שוקין. ויסוד סיומא דגופא אות
ברית קודש. מלכות פה תורה שבעל פה קרינן לה. חכמה
מוחא איהו מחשבה מלגאו. בינה לבא בה הלכ מבין. ועל
אלין תרין כתיב הנסתרות ליהוה אלהינו. כתר עליון איהו כתר
מלכות. ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית. ואיהו קרקפתא
דתפלי. מלגו איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו אורח אצילות.
איהו שקיו דאילנא בדרועוי וענפוי. כמיה דאשקי לאילנא
ואתרכי בההוא שקיו:

רבון עלמין אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות דאשקי
לאילנא בההוא נביעו. וההוא נביעו איהו כנשמתא
לגופא דאיהו חיים לגופא. ובך לית דמיון ולית דיוקנא מכל
מה דלגאו ולבר. ובראת שמיא וארעא. ואפיקת מנהון שמיא
וסיהרא וכוכביא ומזלי. ובארעא אילנין ורשאין ונתתא דערן
ועשבין וחיון ועופין ונונין ובני נשא. לאשתמודעא בהון עלאין
ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין. ואיך אשתמודעא מעלאי
ותתאין. ולית דידע בך כלל ובר מינד לית יחודא בעלאי
ותתאין. ואנת אשתמודע ארון על כולא. וכל ספירן כל חד
אית ליה שם ידוע ובהון אתקריאו מלאכיא. ואנת לית לך שם
ידוע

תקון הצות

יא

ידוע דאנת הוא ממלא כל שמחן ואנת הוא שלימו דכלהו
וכד אנת תסתלק מנהון. אשתארו כלהו שמחן כגופא בלא
נשמתא. אנת חכים ולאוי בחכמה ידועא אנת הוא מבין ולאוי
מבינה ידועא. לית לך אתר ידועא אלא לאשתמודעא תוקפך
וחילך לבני נשא. ולאחזאה לון איך אתנהוג עלמא בדינא
וברחמי דאינון צדק ומשפט כפום עוברתון דבני נשא. דין איהו
גבורה. משפט עמודא דאמצעותא. צדק מלכותא קדישא. מאוני
צדק תרין סמכי קשומי. הין צדק אות ברית. כלא לאחזאה
איך אתנהוג עלמא. אבל לאו דאית לך צדק ידועא דאיהו
דין. ולאוי משפט ידועא דאיהו רחמי. ולאוי מכל אלין מדות
כלל. קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ירך. דהא רשותא
אתיהיב לך לגלאה דוין טמורין על ירך. מה דלא אתיהיב
רשו לגלאה לשום בר נש עד כען:

קם רבי שמעון פתח ואמר לך יהוה הגדולה והגבורה וגומר.
עלאין שמעו אינון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו
משנתכון. הקיצו ורננו שוכני עפר. אלין אינון צדיקיא דאינון
מסטרס דההוא דאתמר בה אני ישנה ולבי ער ולאוי אינון
מרים. ובגין דא אתמר בהון הקיצו ורננו וגומר. רעיא מהימנא
אנת ואכהן הקיצו ורננו לאתערותא דשכינתא דאיהו ישנה
בגלותא. דער כען צדיקיא כולהו דמיכין ושינתא בחירותון.
מיד יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי רעיא מהימנא ויימא ליה
קום רעיא מהימנא. דהא עלך אתמר קול דודי דופק לגבאי
בארבע אתון דיליה. ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיהי ונתתי
תמתני. דהא הס עונך בת ציון לא יוסף להגלותך. שראשי נמלא
טל. מאי נמלא טל. אלא אמר קודשא בריך הוא אנת חשיבת
דמיומא דאתחרב בי מקדשא דעאלנא בכיתא דילי ועאלנאן
בישובא. לאו הכי. דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא. דרו

לך

תקון חצות

לך סימנא שראשי נמלא מל"ה א שכינתא בגלותא שלימו דילה
 וחיים דילה איהו מל, ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו. וה"א איהו
 שכינתא דלא מחושבן מ"ל, אלא יו"ד ה"א וא"ו דסליקו אתון
 לחושבן מ"ל, דאיהו מליא לשכינתא מנביעו דכל מקורין עילאי
 מיד קם רעיא מהימנא ואבהן קרישין עמיה, עד כאן רוא
 דיחודא. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

שער הכונות דף ע"ב תהילת ע"א. וצ"ו אמת ליעקב דף ק"ו ע"א אית נ'
יהא רעיא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל
 טמירין סתימא דכלא דיתמשך מלא עילאה מניה למליא
 רישיה דעיר אנפין ולהטיל לחקל תפוחין קדישין בנהירו
 דאנפין ברעוא וחדותא דכלא ויתמשך מן קדם עתיקא קדישא
 דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא דכלא רעותא ורחמי חנא
 וחסדא בנהירו עילאה ברעותא וחדוה עלי ועל כל בני ביתי
 ועל כל בני ישראל עמך ויפרקננא מכל עקתין כישין דירתין
 לעלמא ויומין ויתיהיב לנא ולכל נפשנא חנא וחסדא וחיי
 ארכי ומווני ריחוי ורחמי מן קדמיה אמן בן יהי רצון אמן ואמן:

תקון הנפש

ראוי לאדם תמיד לכיין ולהעריך את עצמו כאלו הוא מדוד
 וכסא אל האצילות הקדוש. ובוה תחול ותשרה עליו
 קדושה עליינה ויובל או על ידי כונה זו לקשר כל העולמות.
 יעשה עצמו כסא לקדושה ויחשוב כי ראשו כסא להו"ה בניקוד
 קמ"ץ ושני מוחין שבו והם סוד ו"ה שהם חכמה ובינה. כימין
 שבחם יכוין בהו"ה בניקוד פת"ח. ובשמאל להו"ה בניקוד ציר".
 ורעיניו יכוין שעין הוא מספר חמשה הויו"ת. ולאווין יכוין און
 שהוא ס"ג חוץ מן ה' אחרונה. ועי"ז אולי יוכה לשמוע אויו
 קדושה עליונה. ולהוטם יכוין שמספרו ס"ג אולי ירחיב בו ריח
 קדושה. ולפה יכוין שמספרו ס"ג ושנים ועשרים אותיות שבחמשה
 מוצאות שיוצאות ממנו אולי ישיג ררות ה' שידכר בו. ולשני
 ורעותיו יכוין לשני הויו"ת אחד לימין בניקוד סגו"ל ואחד
 לשמאל בניקוד שב"א. ולגופו הוא סיד וא"ו של שם שהוא
 זעיר

יב

תקון הנפש

זעיר אנפין יכוין הו"ה בניקוד חול"ם. ולשני ירכותיו יכוין
 לשני הויו"ת, אחד בניקוד הויר"ק לימין ואחד בניקוד קבו"ץ
 לשמאל, ולבריתו יכוין הו"ה בניקוד שור"ק וא"ו. ולעטרה שלו
 שהיא סוד ה' של שם שהיא מלכות יכוין הו"ה בלי ניקוד:

גלגלתא כתר

מוח שמאל	יהוה	מוח ימין
בינה	דעת עליון	חכמה
יהוה	דעת עליון	יהוה
ודי אורי	ודי אורי ודי אורי	ודי אורי

און שמאל	דעת תחתון	און ימין
יוד הי ואו הה	יהוה יהוה	יוד הי ואו הה
עין שמאל	חוטם	עין ימין
יהוה יהוה	יהוה יהוה	יהוה יהוה
יהוה יהוה	יהוה יהוה	יהוה יהוה
יהוה יהוה	יהוה יהוה	יהוה יהוה

פה **יוד הי ואו הי אהיה**

אחהע גיכך דמלנת

זסשרץ בומף

זרוע שמאל	גוף ת"ת	זרוע ימין
גבורה	יהוה	חסד
יהוה	יהוה	יהוה
שוק שמאל	יסוד	שוק ימין
הוד	יהוה	נצח
יהוה	יהוה	יהוה
	עטרה מלכות	
	יהוה	

בקשות

בקשה שנוהגים לאומרה בעת עלות השחר:

יְדִיד נֶפֶשׁ אֵב תְּרַחֵמֵנִי. מִשׁוֹף עֲבָדְךָ אֶךְ רְצוֹנְךָ.
יְרוּץ עֲבָדְךָ כְּמוֹ אֵיל. יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מוֹד
הַדָּרָךְ. כִּי יַעֲרֵב לוֹ יְדִירוֹתֶךָ. מִנוֹפֶת צוּף
וְכָר טַעַם:

הַדּוֹר נָאָה זֵיו הַעוֹלָם. נֶפְשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבֶּתְךָ.
אֲנֵא אֵל נֶא רְפֵא נֶא לָהּ. בְּתַרְאוֹת קַה נוֹעַם
זֵיוֹךְ. אִז תִּתְחַזַּק וּתְתַרְפֵּא. וְהִיתָה לָהּ
שְׂמֵחַת עוֹלָם:

וְתִיק יִהְמוּ רַחֲמֶיךָ. וְחוּסָה עַל בֶּן אֶחֱוֹבְךָ. כִּי זֶה
כְּמֹה נִכְסוֹף נִכְסָה. לְרֵאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עוֹנֶךָ.
אֲנֵא אֵלֵי חֲמִדַת לְבִי. חוֹשָׁה נֶא וְאֵל תִּתְעַלֶּם:
הַגִּלָּה נֶא וּפְרוֹשׁ חֲבִיב. עָלֵי אֵת סַבַּת שְׁלוֹמְךָ.
תֵּאִיר אֶרֶץ מִכְבוֹדְךָ. נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בְךָ.
מֵהַר אֶחֱוֹב כִּי בֵּא מוֹעֵד. וְחַנּוּנוֹ כִּימֵי עוֹלָם:
יְהוָאֱדַנִּי יֵאֱהוּנֵהוּ חַנּוּנוֹ קִינֵנוּ הִיָּה זְרוּעַם
לְבַקְרִים אֶת־יִשׁוּעַתְנוּ בְּעַת צָרָה:

קוֹמֵי אוֹרֵי כִּי־בֵא אוֹרְךָ וּכְבוֹד יְהוָאֱדַנִּי יֵאֱהוּנֵהוּ
עַלֶיךָ זָרָה: כִּי־חַנְּתָה הַחֶשֶׁךְ יִכְסֶה־אֶרֶץ
וְעַרְפַּל לְאֵמִים וְעַלֶיךָ יִזְרַח יְהוָאֱדַנִּי יֵאֱהוּנֵהוּ
וּכְבוֹדוֹ עַלֶיךָ יִרְאֶה:

דינים

יג

יותר טוב ללמוד וללמד לבניו תורה ולכוין לקיים מ"ע
ושנתנם לבניך מלומר בקשות:

שיעור מ"ק אמה על אמה מלפניו, וכן מלאחריו חוץ מבית
הצואר, וצריך שיקשור ראשי בית הצואר בקרסים כדי שיהיה
החזה מכוסה במ"ק, והאמה היא אמה של תורה שהיא ארבעה
ועשרים גודלים מרווחים:

תפלה כוללת בקיצור לאומרה תמיד בכל יום ויום כבקר קודם התפלה
לשם יחוד קוב"ה ושכינתו (יאהרונה) בדחילו ורחימו
(יאההויה) ורחימו ודחילו (יאההויה) ליחדא שם
י"ה בו"ה (ע"י שפע אין סוף המשפיע בהם ומיחדם) ביחודא
שלים (יהוה) בשם כל ישראל ובשם בנינו ובנותינו ואנשי בתינו
וכל הנלוים אלינו. ובשם כל הנפשות והרוחות והנשמות
המתייחסים אל שורשי נפשינו ורוחינו ונשמתינו שמכללות
ופרטות כל העולמות עליונים ותחתונים, הרי אנחנו מוכנים
ומזומנים בארבע ועשרים שעות של היום וכן בשאר כל
ימות שנות חיינו לקיים בשש מאות ושלושה עשר אברים של עוד
בשר גידים ועצמות ומוח שבעצמות דאברים פנימים וחצונים
ובראיה ושמיעה ורמיוה וריח וקול ודבור ובכל חושים הגופינו
לקיים כל מ"ע המזדמנים לפנינו ממאתים ושמונה וארבעים
מ"ע וענפיהם ודקדוקיהם מדאורייתא ומדרבנן ומד"ק ומד"ס
ושלא לעבור על שום ל"ה משלש מאות וחמשה וששים מל"ה
ומענפיהם ודקדוקיהם מדאורייתא ומדרבנן ומד"ק ומד"ס לעשות
את כוונת יוצרנו שצוינו בקיום השש מאות ושלוש עשר מצות
וענפיהם ודקדוקיהם מדאורייתא ומדרבנן ומד"ק ומד"ס ולהקים
את סבת דוד הנופלת להחזיר העמרה ליושנה, ולהשלים שלימות
תיקון איברי נפשינו רוחינו ונשמתינו שמכללות ופרטות כל
העולמות עליונים ותחתונים המתייחסים אל תיקון מצות הללו.

וגם

(ד)

דינים

וגם להשלים שלימות תיקון איברי נפשות רוחות ונשמות של כל ישראל החיים והמתים החסרים משלימות תיקון פרמי השש מאות ושלושה עשר מצות וענפיהם ודקדוקיהם. מדאורייתא ומדרבנן מדברי קבלה ומדברי סופרים:

ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתוכיננו לקיים היום ובכל יום כל מצות עשה שיוזמן לפנינו ממאתים ושמונה וארבעים מצות עשה דאורייתא ומ"ע דרבנן כתיקונן במחשבה ודיבור ומעשה, ביראה ואהבה בשמחה רבה בלי שום פניה ומחשבה וזה חלילה, ומה שלא נוכל לקיים תצדק מחשבתנו הטובה דרך כלל למעשה ותעלה עלינו כאלו קיימנו אותם, ויהי נעם וכו':

טלית גדול שיעורו שיקוף הראש וגוף עד החזה פנים ואחור:

שם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו, ליתדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנני מוכן לקיים מ"ע להתעמף בציצית כמ"ש גדילים תעשה לך וגו', וכמ"ש ועשו להם ציצית וגו' ומ"ע להניח תפילין דיד כסדר רש"י (ור"ת) כמ"ש וקשרתם לאות על ירך. ומ"ע להניח תפילין דראש כסדר רש"י (ור"ת) כמ"ש והיו לטוטפת בין עיניך, (ומצות קריאת שמע ותפלה) לתקן את שורשם במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו ויהי נעם וכו':

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו מן העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו בהתעמף בציצית:

רוב העולם נוהגין להניח תפילין כסדרת רש"י וירא שמים יניח שני זוגות תפילין, כדעת רש"י וכדעת ר"ת: מותר

דינים

יד

מותר להניח התפילין דרש"י ודר"ת בכים אחד:

אסור להפסיק בין תש"י לתש"ר ואם הפסיק יברך על ש"ר על מצות תפילין ואם סח לצורך תפילין א"צ לברך. ואם שמע קדיש או קרושה לא יענה ואם ענה לא יברך:

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו מן העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין:

יש נוהגים לומר אחר הנחת תפילין שתי פרשיות אלו

וידבר ה' אל משה לאמר: קרש לי כל בכור פטר כל רחם בכני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם וכוזר את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחוק יד הוציא ה' אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחדש האביב: והיה כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסים אשר נשבע לאבתך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג לה': מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפוך כי ביד חזקה הוציאך ה' ממצרים: ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה:

והיה כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתך ונתנה לך: והעברת כל פטר רחם לה' וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים לה': וכל פטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחוק יד הוציאנו

ה'

ה' ממצרים מבית עבדים : ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרגו
ה' כל בכור בארץ מצרים מכבוד אדם ועד בכור בהמה על כן
אני זבח לה' כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפרה : והיה
לאות על ידכה ולמוטפת בין עיניך כי בחוק יד הוציאנו ה'
ממצרים :

כשיוצא מפתח ביתו יניח אצבע ימין על המזוזה ויאמר ה' שמרי ה'
צלי על יד ימיני שדי ושמרני מיצה"ר ומכל חמא ולה"ר ומכל צרה:
כשיבוא לפתח הבכ"נ קודם שיכנס יאמר

(תהלים ה' ה') וְאֲנִי בְּרַב חֶסֶדְךָ אָבֹא בֵּיתְךָ אֲשַׁתְּחוּהוּ
אֱלֹהֵיכֶם קְדֹשָׁךְ בִּירְאֶתְךָ :

וזהר מאד שלא ישוח בבית הכנסת שיחה במילה אפי' שלא
בשעת התפלה ומכש"כ בעת התפלה :

ויאמר מודעא זאת

הריני מגלה דעתי ורצוני לפני הקב"ה שאם יעלה בלבי ומוחי
בעת שאתפלל או בעת שאלמוד תורה או בעת שאני
עושה מצוה מן המצוות איוה מחשבה זרה והרהור רע. הנה
אותם המחשבות זרות והרהורים רעים יהיו כמלים ומכוסלים
כיטול גמיר מכל צד ופינה. והנה אנכי מודה הודאה גמורה
ושלימה שרירא וקיימת לעד ולנצח נצחים בלב שלם ובנפש
חפצה שכל עבודתי להבורא ית' הן בתפלה הן בתלמוד תורה
הן בעשיית המצוות שמדאורייתא ושמדרבנן. הכל היא ליחד
קב"ו בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה בו"ה
בוהורא שלים יהוה בשם כל ישראל כדי לעשות נ"ר ליוצרנו
ולעשות רצון בוראינו. ויהי רצון מלפניך ה' או"א שתתן בלבנו
בינה להבין להשכיל לשמוע ללמוד וללמד את כל דברי התלמוד
תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו כמצותך ויחד
לבבינו לאהבה ליראה את שמך. ורחמיך ה' אלהינו אל יעובדנו
נצח סלה ועד אמן כן יהי רצון :

ויתחיל באימה ובשמחה רבה

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵינוּ זָכְרָנוּ וְזָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן מִזֶּבֶחַ
מִלִּפְנֵיךָ וּפְקֹדֵנוּ בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
מוֹשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם. וְזָכְרָנוּ יְהוָה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
אֱלֹהֵינוּ אֲהַבְתָּ הַקְּדֹמוֹנִים אֲבָרְהֵם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
עַבְדֶּיךָ. אֶת־הַפְּרִיִת וְאֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׂבֻעָה
שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה. וְאֶת־
הַעֲקִידָה שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ
בְּפֶתַח בְּתוּרְתְךָ :

(בראשית כ"ב) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים
נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי : וַיֹּאמֶר קְהֵינָא אֶת־
בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אַהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלָךְ
לָךְ אֶל־אַרְצֵי הַמִּזְרִית וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ : וַיִּשְׁכַּם
אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח
אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע
עֲצֵי עֹלָה וַיִּקַּח וַיִּלְכֵד אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־
לוֹ הָאֱלֹהִים : בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׂא אֲבָרְהָם
אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרֶחֶק : וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־

החמור

החמור ואני והנער נלכה עדיפה ונשתחווה
 ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה
 וישם עליהם בנו ויקח בידו את האש
 ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר
 יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר
 הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה
 השה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה
 לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו:
 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים
 ויבן שם אברהם את המזבח ויערף את
 העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו
 על המזבח מועל לעצים: וישלח אברהם
 את ידו ויקח את המאכלת לשחט את
 בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה ויאמר מן
 השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני:
 ויאמר אל השלח ידך אל הנער וארית עש
 לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים
 אתה ולא השכת את בנו את יחידך ממני:
 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר
 נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את
 האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם

שם

שם המקום ההוא יהוה ויאמר יהוה ויאמר
 יהוה היום בחר יהוה ויאמר יראה:
 ויקרא מלאך יהוה ויאמר אל אברהם
 שנית מן השמים: ויאמר בי נשבעתי נא
 יהוה ויאמר כי יען אשר עשית את הדבר
 הזה ולא השכת את בנו את יחידך: כי
 ברוך אברכה והרבה ארפה את זרעך ככוכבי
 השמים וכחול אשר על שפת הים וירש
 זרעך את שער איביו: והתברכו בזרעך כל
 גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב
 אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר
 שבע וישב אברהם בבאר שבע:

רבונו של עולם כמו שפכש אברהם אבינו
 את רחמיו לעשות רצונך בלבב שקם
 בן יכבשו רחמיה את בעסה ויגורו רחמיה
 על מדותיה ותתנהג עמנו יהוה ויאמר
 אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים.
 ותבנס לנו לפני משורת הדין. ובמובך
 הנדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך
 ומנחלתך וקיים לנו יהוה ויאמר אלהינו
 את הדבר שהבטחנו בתורתך עלינו

משה

משה עבדך פאמור: (ויקרא כ"ו) וזכרתי את-
 בריתי יעקוב ואף את-בריתי יצחק ואף את-
 בריתי אברהם אפר והארץ אפר: ונאמר (שם)
 ואף-גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא-
 מאסתים ולא-געלתים לכלתם להפר בריתי
 אתם פי אני יהוה ^{יאהדונהו} אלהיהם: וזכרתי
 להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ
 מצרים לעיני הגוים להיות להם
 לאלהים אני יהוה ^{יאהדונהו}: ונאמר (דברים ל')
 ושב יהוה ^{יאהדונהו} אלהיך את שבותך
 ורחמך ושב וקפצך מפל העמים אשר הפיצך
 יהוה ^{יאהדונהו} אלהיך שמה: אם יהיה נדחך
 בקצה השמים משם יקפצך יהוה ^{יאהדונהו}
 אלהיך ומשם יקחך: והביאך יהוה ^{יאהדונהו}
 אלהיך ארץ הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה
 והיטיבך והרפך מאבתך: ונאמר על ידי
 נביאך (ישעיה ל"ג) יהוה ^{יאהדונהו} חננו (ח קמץ חטוף)
 רק קוינו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו
 בעת צרה: ונאמר (ירמיה ל') ועת צרה היא
 ליעקב וממנה ישע: ונאמר (ישעיה ס"ג) בכל-
 צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
 ונחמלתו

ונחמלתו הוא גאלם וינצלם וינשאם כרימי
 עולם: ונאמר (סוף מיכה) מי אל כמותך נשא עון
 ועבר על פשע לשארית נחלתו לא-החזיק
 לעד אפו כי-חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו
 יכפש עונתינו ותשליך במצלות ים כל
 חטאתם: התן אמת ליעקב חסד לאברהם
 אשר-נשבעת לאבתנו מימי קדם: ונאמר
 (ישעיה נ"ו) והביאותים אלהיך קדשי ושמתים
 בבית תפלת עולתיהם וזבחייהם לרצון על-
 מזבחי פי ביתי בית-תפלה יקרא לכל העמים:
 אלו דברים שאין להם שיעור הפאה והפכורים
 והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה:
 אלו דברים שאדם עושה אותם אוכל
 מפירותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם
 הבא. ואלו הן. כבוד אב ואם. וגמילות
 חסדים. ובקור חולים. והכנסת אורחים.
 והשכמת בית הכנסת. והבאת שלום בין אדם
 לחבירו. ובין איש לאשתו ותלמוד תורה
 כנגד כלם:

לעולם יהא אדם ורא שמים פסתר כבגלוי ומודה על-
 האמת. ודובר שלום בלבבו וישפים ויאמר:

קרבנות

רבוץ העולמים ואדוני האדונים: (דניאל ט') לא
על צדקתינו אנתנו מפילים תחנונינו לפניך
כי על ידך חיינו תרבים: אדני שמעה אדני
סלחה אדני הקשיבה ועשה ארית אחר מענה
אלהי כיי שמך נקרא על עירך ועל עמך:
מה אנתנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקותינו
מה פחנו מה גבורתנו מה נאמר לפניך
יהוה אלהינו אלהינו ואלהי אבותינו הלא
כרתי גבורים כאין לפניך ואנשי השם בלא
היו וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל
כי כרמעישינו תהו וימי חיינו הכל לפניך:
(קהלת ג') ומותר האדם מן התבונה אין כי הכל
תבר: לבר הנשמה הטהורה שהיא עתידה
לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך וכל הגוים
כאין נגדך שנאמר (ישעיה ט') הן גוים כמר
מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איום ביד
ישראל:

אבל אנתנו עמך בני בריתך בני אברהם
אתה שנשבעת לו בחר המורה ורע
יצחק עקדך שנעקר על גבי המזבח ערת
יעקב

קרבנות

יה

יעקב בנך בכורך. שמא תבנתך שאהבת אותי
ומשמחתך. ששמחת בו קראת אותו ישראל
וישרון: לפיכך אנתנו חייבים להודות לך
ולשבחך ולפארך ולרוממך ולתן שבח והודאה
לשמך הגדול וחייבים אנתנו לומר לפניך
שירה בכל יום תמיד. אשרנו מה טוב חלקנו
מה נעים גורלנו. ומה יפה מאד ירשתנו.
אשרנו שאנתנו משכימים ומעריבים בבתי
כנסיות ובבתי מדרשות. ומיחדים שמך בכל
יום תמיד אומרים פעמים באהבה. שמע
ישראל יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד:
בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ע"כ
אתה הוא אחד קודם שבראת העולם ואתה
הוא אחד לאחר שבראת העולם אתה
הוא אל בעולם הזה ואתה הוא אל בעולם
הבא. (תהלים ק"ב) ואתה הוא ושנותיך לא יתמו:
קדש שמך בעולמך על עם מקדשי שמך.
ובישועתך מלכנו תרום ותגביה קרננו.
ותושיענו בקרוב למען שמך. ברוך המקדש
שמו ברבים:

אתה הוא יהוה אלהי האלהים בשמים
ממעל

קרבנות

ממעל ועל הארץ מתחת בשמי השמים
העליונים והתחתונים. אתה הוא ראשון ואתה
הוא אחרון ומפלגדיך אין אלהים. קבץ נפוצות
קוץ מארבע בנפות הארץ. יפירו וידעו כל
באי עולם כי (ישעי' ל"ז) אתה הוא האלהים לבדך
לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים
ואת הארץ: את הים ואת כדאשר-בם ומי
בכל-מעשה ידיך בעליונים ובתחתונים
שיאמר לך מה תעשה ומה תפעל. אבינו
שבשמים חי וקים עשה עמנו חסד בעבור
כבוד שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו
וקים לנו יהוה אלהינו את הדבר
שהבטחתנו עדידי צפניה חוץ כאמור (סוף
צפניה) בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי
אתכם פיא אתן אתכם לשם ורתהלה בכל עמי
הארץ בשובי את-שבותיכם לעיניכם אמר
יהוה אלהי יאהרונתי:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו שתרחם עלינו ותמחול לנו את-כר
חמאיתנו ותכפר לנו את-פלעונותינו ותמחול
וחסלה לכל-פשעינו ושתבנה בית המקדש

במהרה

קרבנות

יט

במהרה בימינו ונקריב לפניך קרבן תמיד
שכפר בעדנו כמו שכתבת עלינו בתורתך
עדידי משה עבדך כאמור:

(במדבר כ"ח) וידבר יהוה אלהי יאהרונתי אל-משה
לאמר: צו את-בני ישראל

ואמרת אליהם את-קרבני לחמי לאשי ריה
ניחתי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת
להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה אלהי יאהרונתי
כבשים בני-שנה תמימים שנים ליום עלה
תמיד: את-הכבש אחד תעשה בכקר ואת
הכבש השני תעשה בין הערפים: ועשירית
האיפה סלת למנחה בלולה בשמן פתית
רביעת ההין: עלת תמיד העשיה פחר סיני
לריח ניחה אשה ליהוה אלהי יאהרונתי: ונסכו
רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסף נסך
שכר ליהוה אלהי יאהרונתי: ואת הכבש השני
תעשה בין הערפים כמנחת הכקר ונסכו
תעשה אשה ריה ניחה ליהוה אלהי יאהרונתי:

ענין גדול ונראה הוא אמית' מסום הקטורת שלשה פעמים בכל יום, שני פעמים קודם תחלה
שחרית ואחרית, ושנים אחד קודם מנחה, שער הכונות דף י"ג ע"ג.

אתה הוא יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו שהקמירנו
אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן

שבות

קרבנית

שִׁבִּית הַמִּקְדָּשׁ קִים בְּאִשֶּׁר צִוִּית אוֹתָם עַל־יַד
מֹשֶׁה נְבִיאָךְ בְּפִתּוֹב בְּתוֹרָתְךָ: (שמות ל' ל"ד)
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנוּ אֶל־מֹשֶׁה קְחֶלֶךְ סָמִים
נִמְךָ וְשִׁחַלְתָּ וְחִלַּבְנָה סָמִים וְלִבְנָה זָבָה בַד
בְּבַד יִהְיֶה: וְעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִקַח מַעֲשֵׂה
רוֹקַח מִמֶּלֶח טָהוֹר קָדָשׁ: וְשִׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה
הַדָּק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד
אֲשֶׁר אֲנִי אֶעֱד לָךְ שְׁמֵהּ קָדָשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם:
וַנֹּאמֶר (שמות ל' ז') וְהִקְטִיר עָלָיו אַחֲרָן קְטֹרֶת
סָמִים בְּבִקְר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּחֱרֵת
יִקְטִירָנָה: וְבַחֲעֵלֶת אַחֲרָן אֶת־הַנֶּחֱרֵת בֵּין
הָעֲרָבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה
יֵאָהֲרֹנוּ לְדֹרֹתֵיכֶם:

(כריתות דף ו') תָּנוּ רַבֵּנּוּ פָּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד. שְׂרֵשׁ
מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ
שְׂרֵשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחִמְשָׁה בְּמִנֵּי יְמוֹת הַחֶמֶה
מִנָּה בְּכֹל־יּוֹם. מִחֲצִיתוֹ בְּבִקְר וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב.
וְשִׁרְשָׁה מְנִים יִתְרִים שְׁמֵהֶם מְכֻנִּים כְּהֵן גְּדוֹל
וְנוֹטֵר מֵהֶם מֵלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַפְּפוּרִים. מִחֲזִירָן
לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב יּוֹם הַפְּפוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת
דְּקָה מִן הַדְּקָה. וְאַחַד עֶשֶׂר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ.
ואלו

(* פ' מעורב

קרבנות

כ

וְאֵלֶּיךָ יָנִי * א הַצָּרִי. ב וְהַצְּפוּרָן. ג וְהַחֲלֻבָּנָה.
ד וְהַלְּבֹנָה. מִשְׁקֵל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מִנָּה. ה מִזֹּר
וּקְצִיעָה. ו וְשִׁפּוֹלֶת נֶרְד. ז וְכִרְפּוֹם. ח מִשְׁקֵל
שִׁשָּׁה עֶשֶׂר שִׁשָּׁה עֶשֶׂר מִנָּה. ט הַקּוֹשֵׁף שְׁנַיִם
עֶשֶׂר. י קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. יא קִנְמוֹן תְּשַׁעַה. בַּזְרִית
כְּרִשִׁינָא תְּשַׁעַה קִבִּין. י"ב קְפָרִיסִין סְאֵין תְּדַת
יְקִבִין תְּדַתָּא. וְאִם לֹא מִצָּא י"ג קְפָרִיסִין מִבִּיא
חֲמֵר חִינּוֹר עֲתִיק. מִדָּה סְדוּמִית רֹבַע. מַעֲדָה
עֶשֶׂן כֶּד שְׁהוּא. רַבִּי נֶתָן הַפְּבִלִי אָמַר אֵף
מִכְּפַת הַיַּרְדֵּן כְּרִשִׁינָא. אִם נֶתָן בָּהּ דְּבִשׁ
פְּסֻלָּה. וְאִם חֲסַר אֶחָת מִכְּרִסְמִינָה חַיִּיב
מִיָּתָה:

כָּפֵן שְׂמֵעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא
שְׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֵצֵי הַקְּמָף. בַּזְרִית כְּרִשִׁינָא
לְמָה הִיא בְּאֵהֶ צְדֵי לְשִׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן
כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה נְאֻה. י"ג קְפָרִיסִין לְמָה הוּא כְּאֵ
כְּדֵי לְשִׁרְוֹת כּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה עֵזָה.
וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יִפִּין דָּה אֵלָּא שְׂאִין מִכְּנִיסִין
מִי רִגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תָּנִיא רַבִּי נֶתָן אָמַר בְּשִׁהוּא שׁוֹחֵק אָמַר

הַדָּק

(* טוב למנות האחד עשר סמנים בעשר אצבעותיו שיתנו שתי ידיו וזכות כאחד.

הַדֶּק הַיָּטֵב הַיָּטֵב הַדֶּק . מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֵה
לְבָשִׁמַּיִם . פְּטֻמָּה לְחַצְאֵיִן בְּשֵׁרָה לְשִׁלִּישׁ וּלְרַבִּיעַ
לֹא שָׁמְעֵנוּ . אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַפֶּלֶל אִם
בְּמִדְתָּה בְּשֵׁרָה לְחַצְאֵיִן . וְאִם הִסַּר אַחַת מִכֵּל־
סַמְמָנֶיהָ חַיִּיב מִיתָה :

תָּנִי בַר קַפְרָא אַחַת לְשֵׁשִׁים . אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה
חֵיתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחַצְאֵיִן . וְעוֹד תָּנִי
בַר קַפְרָא אֱלֹוֹ הָיָה נֹתֵן בָּהּ מְרֻזָּב שֶׁל דְּבִשׁ
אֵין אָדָם יִכּוֹל לְעַמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ . וְלָמָּה אֵין
מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה (וַיִּקְרָא
ב' א') פִּי כֹרֵי־שֶׂאֵר וְכֹל־דְּבִשׁ לֹא־תִקְטְרוּ
מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוָה וְיִהְיֶה יֵאֱהוּנְהוּ : (תהלים מ"ח)
יְהוָה וְיִהְיֶה יֵאֱהוּנְהוּ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵרָה : (שם פ"ד י"ג) יְהוָה וְיִהְיֶה יֵאֱהוּנְהוּ צְבָאוֹת
אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּמַחַ בָּךְ : (שם כ' י') יְהוָה וְיִהְיֶה יֵאֱהוּנְהוּ
הוֹשִׁיעָה הַמּוֹלֵךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם־קִרְאָנוּ : (מלאכי ג' ד')
וְעֲרֹבָה לִיהוָה וְיִהְיֶה יֵאֱהוּנְהוּ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם
פִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמֹנִיּוֹת :

(וּמָא ל"ג ע"ב) אַבְיֵי . הוּא מְסַדֵּר סֵדֵר הַמְעַרְכָּה
מִשְׁמָא דְגַמְרָא וְאִקְפָּא דְאָבָא
שְׂאוּל . מְעַרְכָּה גְדוּלָה קוֹדְמַת לְמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה
של

שֶׁל קְטֹרֶת . וּמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת קוֹדְמַת
לְסִדּוֹר שְׁנֵי גְזִירֵי עֲצִים . וְסִדּוֹר שְׁנֵי גְזִירֵי
עֲצִים קוֹדֵם לְדִשּׁוֹן מִזְבַּח הַפְּנִימִי . וְדִשּׁוֹן
מִזְבַּח הַפְּנִימִי קוֹדֵם לְהַטְבַּת חֵמֶשׁ גְּרוֹת .
וְהַטְבַּת חֵמֶשׁ גְּרוֹת קוֹדְמַת לְדָם הַתָּמִיד . וְדָם
הַתָּמִיד קוֹדֵם לְהַטְבַּת שְׁתֵּי גְרוֹת . וְהַטְבַּת
שְׁתֵּי גְרוֹת קוֹדְמַת לְקְטֹרֶת . וְקְטֹרֶת
לְאַבְרִים . וְאַבְרִים לְמִנְחָה . וּמִנְחָה לְחֶבְתִּין .
וְחֶבְתִּין לְנֶסֶכִּין . וְנֶסֶכִּין לְמוֹסָפִין . וּמוֹסָפִין
לְבִזְיֹכִין . וְבִזְיֹכִין קוֹדְמִין לְתָמִיד שֶׁל פֶּיִן
הָעֲרֵבִים . שְׁנַאֲמַר (וַיִּקְרָא ו' ה') וְעַרְךָ עָלֶיךָ
הָעֵלָה וְהַקְטִיר עָלֶיךָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים . עָלֶיךָ
הַשְּׁלָם כִּלְיֵהֶן קְרִבָּנוֹת כָּלֵם :

אֲנָא כִּכְהֵן . גְּדוּלַת יְמִינָךְ . תִּתִּיר צְרוּרָה : קָבֵל
רְגֵת . עֲמֹךְ שְׁגִבְנוּ . מְחַרְנוּ נוֹרָא : גֵּא גְבוּרָה .
דוֹרְשֵׁי יְהוּדָה . כִּכְבַּת שְׁמָרִם : כִּרְכָם מְחַרְם .
רְחֵמֵי צְדָקָתְךָ . תָּמִיד גְּמָרִם . חֶסֶן קְדוּשָׁה . כְּרוֹב
מְנוּחָה . גֵּחַל עֲדֹתְךָ : יְחִיד גֵּאָה . לְעַמֶּךָ פְּנֵה .
זוֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ : שׁוֹעֲתָנוּ קָבֵל . וְשִׁמְעֵ צַעֲקוֹתָנוּ
יִזְרַע תַּעֲדוּמוֹת :

ואומר בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

קרבות

רבוץ העולמים אתה צויתנו ? תקריב קרבן
התמיד במועדו. ולהיות כהנים בעבודתם
ולוים בדוכנם וישראל במעמדם. ועתה
בעונותינו הרב בית המקדש ובשר התמיד
ואין לנו לא כהן בעבודתו. ולא לוי בדוכנו.
ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה
פרים שפתינו :

לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו יאהונו אלהינו
ואלהי אבותינו שיהא זה שיה שפתותינו
חשוב ומקביל ומרוצה לפניך כאלו הקרבנו
קרבן התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו.
כמו שנאמר ונשלמה פרים שפתינו. ונאמר
(ויקרא א' י"א) ושהט אתו ערירך המזבח צפנה
לפני יהוה אלהינו יאהונו וורקו בני אהרן הכהנים
את דמו על המזבח סביב : ונאמר (שם ו' ל"ז)
זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם
ולמלואים ולזבח השלמים :

(ובתים ה')
אזתו מקומן של זבחים . קדשי קדשים
שחיטתן בצפון . פר ושעיר של יום
הכפורים שחיטתן בצפון וקבול דמן בכרי
שרת בצפון. ודמן טעון הויה על בין הדידים
ועל

קרבות

ועל הפרכה ועל מזבח הזהב. מתנה אחת
מהן מעפכת. שיירי הדם היה שופך על
יסוד מערבי של מזבח החיצון אם לא נתן
לא עכב : פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים
שחיטתן בצפון. וקבול דמן בכלי שרת בצפון.
ודמן טעון הויה על הפרכה ועל מזבח
הזהב. מתנה אחת מהן מעפכת. שיירי הדם
היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון.
אם לא נתן לא עכב. אלו ואלו נשרפין
בבית הדשן : חטאת הצפור ותיחיד אלו הן
חטאת הצפור . שעירי ראשי חדשים ושך
מועדות שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי
שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על
ארבע קרנות. ביצד עדה בכבש ופנה לסוכב
ובא לו לקרן דרומית מזרחית. מזרחית צפונית
צפונית מערבית. מערבית דרומית. שיירי
הדם היה שופך על יסוד הדרומי. ונאכלין
לפנים מן הקדעים לזכרי כהנה בכלי מאכל
ליום ולידה עדי חצות : העלה קדש קדשים
שחיטתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת
בצפון ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע

וּמַעֲוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לְאֲשִׁים: זָבָח
 שְׁלָמֵי צִבּוּר וְאֲשָׁמוֹת. אִלוּ הֵן אֲשָׁמוֹת. אֲשֶׁם
 גִּזְלוֹת. אֲשֶׁם מַעֲלֹלוֹת. אֲשֶׁם שְׂפַחַת חֲרוּפָה.
 אֲשֶׁם נֹזֵר. אֲשֶׁם מְצֹרַע. אֲשֶׁם תְּלוּי. שְׁחִיטָתָן
 בְּצַפּוֹן וְקָבוּל דָּמָן בְּכַלֵּי שָׂרֵת בְּצַפּוֹן וְדָמָן
 מִעֵזֶן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן
 הַקֶּרְעִים דְּזָכְרֵי כְהֵנָּה בְּכֹל מֵאֲכָל לַיּוֹם וְלַיְלִידָה
 עַד חֲצוֹת: הַתּוֹדָה וְאִיךְ נֹזֵר קִדְשִׁים קָלִים
 שְׁחִיטָתָן בְּכַל־מָקוֹם בְּעֹזְרָה וְדָמָן מִעֵזֶן שְׁתֵּי
 מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכַל־הָעִיר לְכָל־
 אָדָם בְּכַל־מֵאֲכָל לַיּוֹם וְלַיְלִידָה עַד־חֲצוֹת.
 הַמּוֹרֶם מֵהֶם פִּיּוּצָא בָהֶם אֵלֶּיךָ שֶׁהַמּוֹרֶם
 נֶאֱכָל לְפָנֵינוּ לְנִשְׁיָהֶם וְלְבָנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם:
 שְׁלָמִים קִדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכַל־מָקוֹם
 בְּעֹזְרָה. וְדָמָן מִעֵזֶן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
 וְנֶאֱכָלִין בְּכַל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכַל־מֵאֲכָל
 לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלִידָה אֶחָד. הַמּוֹרֶם מֵהֶם פִּיּוּצָא
 בָהֶם אֵלֶּיךָ שֶׁהַמּוֹרֶם נֶאֱכָל לְפָנֵינוּ לְנִשְׁיָהֶם
 וְלְבָנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם: הַפְּכוּר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסֶח
 קִדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכַל־מָקוֹם בְּעֹזְרָה
 וְדָמָן מִעֵזֶן מִתְּנָה אֶחָת. וּבִלְבָד שִׁיתָן בְּנֶגֶד

הַיְסוּד. שְׁנֵה בְּאֲכִילָתָן הַפְּכוּר נֶאֱכָר לְפָנֵינוּ.
 וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכַל־הָעִיר בְּכָל־
 מֵאֲכָל לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלִידָה אֶחָד. הַפֶּסֶח אֵינוֹ
 נֶאֱכָר אֵלֶּיךָ בְּלֵילָה. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֶּיךָ עַד־חֲצוֹת.
 וְאֵינוֹ נֶאֱכָר אֵלֶּיךָ לְמַנּוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָר אֵלֶּיךָ
 צִלֵּי:

(ספרא פ' ויקרא) רבי ישמעאל אומר בשלש
 עשרה מדות התורה נדרשת.

א מקד וחומר. ב מנורה שנה. ג מבנין אב
 וכתוב אחד. ד ומבנין אב ושני כתובים. ה מכלל
 ופרט. ו מפרט וכלל. ז כלל ופרט וכלל אי
 אתה דן אלא פעין הפרט. י מכלל שהוא
 צריך לפרט. יא מפרט שהוא צריך לכלל.
 ח וכל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד
 לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל
 כלו יצא: ט וכל דבר שהיה בכלל. ויצא
 למעון מעון אחר שהוא כענינו. יצא להקד
 ולא להתמיר: יב וכל דבר שהיה בכלל ויצא
 למעון מעון אחר שלא כענינו יצא להקד
 ולהתמיר: יג וכל דבר שהיה בכלל ויצא
 לדון בדבר חדש אי אתה יכול להתוירו לכללו

קרבות

עד שיחזירנו הפתוב לכללו בפירושו: יד דבר
הלמד מענינו ודבר הלמד מסופו: יד וכן) שני
כתובים המכחישים זה את זה עד שיבא
הפתוב השלישי ויכריע ביניהם:

יהודה בן תימא אומר הו עז פגמר וקל פגשר
ורץ פצבי וגבור פארי לעשות רצון אביך
שבשמים: הוא היה אומר עז פנים לגיהנם ובשת
פנים לגן עדן:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
שתבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו
בתורתך לעשות רצונך בלבב שלם:

ויאמר החון קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. בעלמא די ברא
כרעותיה. וימליך מלכותיה: ויצמח
פורקניה. ויקרב משיחיה. אמן פתיכון וביומיו
ובחיי דבר בית ישראל בעגלא ובזמן קריב
ואמרו אמן: יהא שמייה רבא מברך לעלם
לעלמי עלמיא. יתברך. וישתבח. ויתפאר.
ויתרומם. ויתנשא. ויתתדר. ויתעלה. ויתהלל.
שמייה הקודשא בריך הוא. אמן לעילא מן פל
ברכתא שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן
בעלמא ואמרו אמן:

(* לשון ואת כנו ר"ל ישוב ב' פסוקים על

מרבנות כה

עד ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל
כל תלמידי תלמידיהון. העסקין באוריתא
קדשתא. די באתרא הדין ודי בכל אתר
ואתר. יהא לנא וליהון חנא וחסדא ורחמי.
מן קדם מאריה שמיא וארעא ואמרו אמן:

יהא שקמא רבא מן שמיא. חיים ושבע
וישועה ונחמה ושיובא ורפואה וגאולה
וסליחה וכפרה ורוח והצלה לנו ולכל עמו
ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומו
הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו. ועל כל עמו
ישראל ואמרו אמן:

(ד"ה א' ט"ו ה) הודו ליהוה אלהי יאהרונתי קראו בשמו
הודיעו בעמים עלילותיו: שירו
לו זמרו ודלו שיהו בכל נפלאותיו: התהלכו
בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה אלהי יאהרונתי:
דרשו יהוה אלהי יאהרונתי ועזו בקשו פניו תמיד:
זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי
פיהו: זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו:
הוא יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו בכל הארץ
משפטינו: זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאף
דור: אשר פרת את אברהם ושבעתו ליצחק:

ויעמידה

ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם :
 לאמר קח אתן ארץ פנען חבל נחלתכם :
 בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה :
 ויתחלבו מגוי ארצו ומממלכה ארעם אחר :
 לא תניח לאיש לעשקם ויזכה עליהם מלכים :
 אלה תגועו במשיחי ובנביאי אלה תרעו : שירו
 ליהוה אלהי יאהרונתי פלח הארץ בשרו מיום אר-
 יום ישועתו : ספרו בגוים את כבודו בכר-
 העמים גפלאותיו : כי גדול יהוה אלהי יאהרונתי
 ומהלל מאד ונורא הוא ערפי אלהים : כי
 פלח אלהי העמים אלילים. ויהוה אלהי יאהרונתי
 שמים עשה : הוד וחדר לפניו עז וחרוה
 במקמו : הבו ליהוה אלהי יאהרונתי משפחות עמים
 הבו ליהוה אלהי יאהרונתי כבוד ועז : הבו ליהוה אלהי
 יאהרונתי כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו
 השתחוו ליהוה אלהי יאהרונתי בהדרת קדש :
 חילו מלפניו פלח הארץ אף תפון תבד פלח
 תמוט : ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו
 בגוים יהוה אלהי יאהרונתי מקד : ירעם הים ומלוואו
 יעליץ השרה וכר אשר בו : אז ירננו עצי
 היער מלפני יהוה אלהי יאהרונתי כי בא לשפוט
 את

את הארץ : הודו ליהוה אלהי יאהרונתי כי טוב כי
 לעולם חסדו : ואמרו הושיענו אלהי ישענו
 וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך
 להשתבה בתהלתך : ברוך יהוה אלהי יאהרונתי
 אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו
 כל העם אמן והלל ליהוה אלהי יאהרונתי : רוממו
 יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו והשתחוו להם רגליו
 קדוש הוא : רוממו יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו
 והשתחוו להם קדשו ביקדוש יהוה אלהי יאהרונתי
 אלהינו : והוא רחום וכפר עון ולא ישחית
 והרבה להשיב אפו ולא יעיר פלחמתו :
 אתה יהוה אלהי יאהרונתי לא תכלא רחמיה ממני
 חסדך ואמתך תמיד יצרוני : זכר רחמיה
 יהוה אלהי יאהרונתי וחסדך כי מעולם חמה : תנו
 עז לאלהים ער ישראל גאותו ועוז בשחקים :
 נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן
 עז ותעצמות לעם ברוך אלהים :

אל נקמות יהוה אלהי יאהרונתי אל נקמות הופיע :
 הנשא שופט הארץ השב גמול ערניאים :

יהוה אלהי יאהרונתי הישועה ערעמה ברכתך
 סלה : יהוה אלהי יאהרונתי צבאות עמנו משגב לנו

אלהי יעקב סכה : יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי צבאות
 אשרי אדם במח בך : יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי הושיעה
 המלך יעגנו ביום קראנו : הושיעה | אתי
 עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאים עדי העולם :
 נפשנו חפתה ליתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי עזרנו ומגננו
 הוא : פייבו ישמח לבנו פי בשם קדשו
 במחנו : יהי חסדך יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי עלינו
 כאשר יחלנו לך : הראנו יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי חסדך
 וישעך תתן לנו : קומה עזרתה לנו ופרנו
 למען חסדך : אנכי יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי אלהיך
 המעלה מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו :
 אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי
 יאהרונהי אלהיו : ואני בחסדך במחתי יגד לבי
 בישועתך אשירה ליתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי פי גמר
 עמי :

גם בחנוכה יתחיל ארומך ולא יאמר פסוק מזמור שיר
 חנוכה. (שלמי ציבור ד' ס"ה ע"ג)
 (תהלים ל') ארוממך יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי פי דליתני *
 ולא שמחת אויבי לי : יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי
 אלהי שועתי אליך ותרפאני : יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי
 העלית מן שאול נפשי חיתני * מירדי בור :
 * הגבתני * קמץ רחב זמרו

זמרו ליתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי חסידיו והודו לזכר
 הדשו : פי רגע באפו חיים ברצונו בערב יקין
 בכי ולפקר רעה : ואני אמרתי בשלוי בל--
 אמוט לעולם : יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי ברצונך
 העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי
 נבהל : אליך יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי אקרא ואל--
 יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי * אתחנן : מח בצע ברמי
 ברדתי אר--שחת הודך עפר תיגיד אמתך :
 שמע יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי וחנני יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי
 היה עזר לי : הפכת מספדי למחול לי פתחת
 שקי ותאזרני שמוחה : למען | יזמרך כבוד ולא
 ידם יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי אלהי לעולם אודך :

בעשרת ימי תשובה עומדים ואומרים
 (סלבים א' י"ח)
 יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי הוא האלהים .

יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי הוא האלהים : ב"פ עומדים ואומרים
 יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי מלך יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי מלך
 יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי | ימלך לעלם ועד : ב"פ
 (זכריה י"ד ט') והיה יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי למלך על--
 כד הארץ ביום ההוא יהיה
 יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי אחד ושמו אחד : (תהלים ק"ו ט"ז)
 הושיענו | יתְוַאֲדַנְהוּ יאהרונהי אלהינו וקפצנו מן
 * עפ"י המסרה צ"ל אנני הגיוס

זמירות

הגוים להודות לשם קדשך להשתבח
בתהלתך: ברוך יהוה אלהינו | אלהי ישראל
מיהעולם ועד העולם ואמר כהעם אמן
הללויה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

בשבת ויום טוב אומרים מזמור שיר ליום השבת

(תהלים ס"ז) למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים
יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:
לדעת בארץ דרכך בכריגוים ישועתך:
יודוך עמים | אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו
וירננו לאמים כיתשפט עמים מישר וקאמים |
בארץ תנחם סלה: יודוך עמים | אלהים יודוך
עמים כלם: ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים
אלהינו: יברכנו אלהים וייראו אותו כר-
אפסיארץ:

צריך לזהר מלהפסיק בדבור מברוך שאמר עד סוף י"ח.
י אחזו כבי ציציות שלפניו ביד ימין ובסוף ב"ש ינשקם:
פ"ו תיבות לא פחות ולא יותר (שה"ב): עומדים ואומרים

ברוך שאמר והיה העולם ברוך הוא. ברוך
אומר ועשה. ברוך גזור ומקים. ברוך
עשה בראשית. ברוך מרחם על הארץ.
ברוך מרחם על תפירות. ברוך משלם שכר

טוב

זמירות

כו

טוב ליראיו. ברוך חי לעד וקים לנצח. ברוך
פודה ומציל. ברוך שמו. ברוך אתה יהוה אלהינו
יאהרונתי אלהינו מקד העולם האל אב הרחמן
המתהלל בפה עמו. משבח ומפאר בלשון
חסידיו ועבדיו. ובשירי דוד עבדך נהלךך
יהוה אלהינו יאהרונתי אלהינו. בשבחות ובזמירות.
ונגדלך ונשבחך. ונפאריך. ונמליכך. ונזכיר
שמה מרפנו אלהינו יחיד חי העולמים. מקד
משבח ומפאר עדיי עד שמו הגדול. ברוך
אתה יהוה אלהינו יאהרונתי מלך מהלך בתשבחות:

(תהלים ק) מזמור לתודה הריעו ליהוה אלהינו יאהרונתי

פליהארץ: עבדו את יהוה אלהינו
יאהרונתי בשמחה באו לפניו ברננה: דעו כיר
יהוה אלהינו יאהרונתי הוא אלהים הוא עשנו ולא
אנחנו עמו וצאן מרעיתו: באו שעריו | בתודה
חצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: כיר טוב
יהוה אלהינו יאהרונתי לעולם תסדו ועד דוד ודוד
אמונתו:

פסוקים מלוקטים מתהלים, ד"ח, משלי.

יהי כבוד יהוה אלהינו יאהרונתי לעולם ישמח יהוה אלהינו

במעשיו

נותן להם את־אכלם בעתו : פֹּתַח אֶת יְדֵיךָ
 וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן : צְדִיק יְהוָה יִתְּנֶנּוּ יֵהוּדָה
 בְּכָל־דְּרָכָיו וְחִסֵּד בְּכָל־מַעֲשָׂיו : קְרֹב יְהוָה
 יֵהוּדָה לְכָל־קְרָאיו לְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָאוּ בְּאֵמֶת :
 רִצּוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעַם :
 שׁוֹמֵר יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֶת־
 כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תְּהַלֵּל יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
 יִדְבַר־פִּי וּיְבַרֵךְ כְּרַב־בֶּשֶׁר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם
 וָעַד : (קמ"ו י"ה) וְאֶנְחֵנוּ : נְבָרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־
 עוֹלָם הַהֲלֹוִיָהּ :

(קמ"ו) הַהֲלֹוִיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה :
 אֲהַלֵּל יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה בְּחַי אֹמְרָה
 לְאֱלֹהֵי בְעוֹרֵי : אֶל־תִּבְטְחוּ בְּגִדִיבַיִם בְּבֶן־
 אָדָם | שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה : תֵּצֵא רוּחוֹ יָשׁוּב
 לְאֲדָמְתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשִׂתְנָתוֹ : אֲשֶׁר־י
 שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעוֹרוֹ שִׁבְרוּ עַל־יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
 אֱלֹהֵיו : עֲשֶׂה | שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֲתִיתִים וְאֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשְׁמַר אֵמֶת לְעוֹלָם : עֲשֶׂה
 מִשְׁפָּט | לְעֹשִׂקִים נָתַן לֶחֶם לְרַעֲבִים יְהוָה
 יֵהוּדָה מִתִּיר אֲסוּרִים : יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה פִּקַּח
 עוֹרִים יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה וְקָף בְּפֹפִים יְהוָה

יֵהוּדָה יֵהוּדָה אֶבֶך צְדִיקִים : יְהוָה יֵהוּדָה | יֵהוּדָה שְׁמֵר
 אֶת־צִדְקֵים יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲוֹד וְדָרַךְ רַשְׁעִים
 יַעֲוִת : יִמְלֹךְ יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה | לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ
 צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַהֲלֹוִיָהּ :

(קמ"ז) הַהֲלֹוִיָהּ | פִּי־טוֹב זְמֵרָה אֱלֹהֵינוּ בִּינְעִים
 נֶאֱוָה תְהַלֵּל : בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה
 יֵהוּדָה יֵהוּדָה נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנַם : הַרְפֵּא לְשִׁבּוּרֵי
 רֵב וּמְחַפֵּשׁ לְעַצְבוֹתָם : מוֹנֵה מִסְפַּר כְּפוֹכְבִּים
 לְכָל־שְׁמֹת יִקְרָא : גְּדוֹל אֲדֹנָינוּ וְרַב־כֹּחַ
 לְתִבּוֹנָתוֹ אֵין מִסְפָּר : מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה
 יֵהוּדָה מִשְׁפִּיל רַשְׁעִים עַד־אָרֶץ : עֲנֵנו לִיהוָה
 יֵהוּדָה בְּתוֹדָה זְמֵרוֹ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר :
 הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם | בְּעֵבִים הַמְכִּין לְאָרֶץ מִטַּר
 הַמְצַמֵּיחַ הַרִים הַצִּיר : נֹתֵן לְבַהֲמָה לְבַהֲמָה
 לְבִנְי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ : לֹא בְּגִבּוֹרֶת תִּפּוֹס
 יַחְפֵּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה : רוֹצֵה יְהוָה
 אֶת־יִרְאוּ אֶת־הַמַּיִחֲלִים לְחֶסֶדוֹ : שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם
 אֶת־יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה הַלְלִי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן : כִּי־
 חֹזֵק בְּרִיתִי שְׁעָרֶיךָ בְּרַךְ בְּנִיךָ בְּקַרְבֶּךָ : הַשֵּׁם
 גְּבוּלֶךָ שְׂלוֹם חֶלֶב הַטִּיִם יִשְׁפִיעַ : הַשְׁלַח
 אֲמַרְתוּ אָרֶץ עַד מְחַרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ : הַנְּתַן

שָׁרַג בְּצֶמֶר כַּפּוֹר כַּאֲפֵר יַפּוֹר : מִשְׁרִיךְ קִרְחוֹ
כַּפְתִּים לְפָנָי קִרְתוֹ מִי יַעֲמֵד : יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
וַיִּמְסַם יִשָּׁב רוּחוֹ יִזְדוּ-מִים : מִזִּיד דְּבָרָיו
לִיעֲקֹב חֲסוּי וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל : לֹא-עָשָׂה
כֵּן | לְכַלְגָּוֵי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יָדָעוּם הַלְלוּיָהּ :

(קמ"ח) הַלְלוּיָהּ | הִלְלוּ אֶת-יְהוָה יְאֵהוּנְהוּ מִן-
הַשָּׁמַיִם הִלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים : הִלְלוּהוּ
כְּרִמְלָאֲכִיו הִלְלוּהוּ בְּרִצְבָאִיו : הִלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ
וַיְרַח הִלְלוּהוּ בְּרִצְבֹכְבֵי אוֹר : הִלְלוּהוּ שָׁמַי
הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר | מֵעַל הַשָּׁמַיִם : יִהְלְלוּ
אֶת-שֵׁם יְהוָה יְאֵהוּנְהוּ כִּי הוּא צִוָּה וַנְּבִרָאוּ :
וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקִנְתָּן וְלֹא יַעֲבוֹר :
הִלְלוּ אֶת יְהוָה יְאֵהוּנְהוּ מִן-הָאָרֶץ תְּנִינִים
וְכֹל-תְּהוֹמוֹת : אֵשׁ וְיָבֵד שָׁרַג וְקִימֹר רוּחַ
סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ : הַחֲרִים וְכִלְ-בַּהֲמָה רִמְשׁ וְצִפּוֹר
פְּרִי וְכִרְ-אֲרוּזִים : תַּחִּיה וְכִלְ-בַּהֲמָה רִמְשׁ וְצִפּוֹר
כַּנָּף : מְלִכֵי-אֲרֶץ וְכִלְ-אֲמִים שָׂרִים וְכִלְ-שִׁפְטֵי
אֲרֶץ : בַּחֲוָרִים וְגַם-בְּתוֹלֵת זַקְנִים עַסְנֵעָרִים :
יִהְלְלוּ | אֶת שֵׁם יְהוָה יְאֵהוּנְהוּ כִּי-נִשְׁגַּב שְׁמוֹ
לְבָדוֹ הוֹדוּ עַל-אֲרֶץ וְשָׁמַיִם : וַיִּרַם קֶרֶן | לְעַמּוֹ
תַּהֲלֶה לְכִרְ-חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבוֹ
הַלְלוּיָהּ : הַלְלוּיָהּ :

(קמ"ט) הַלְלוּיָהּ | שִׁירוּ לַיהוָה יְאֵהוּנְהוּ שִׁיר
חֲדָשׁ תַּהֲלִיתוּ בְּקֹהֶל חֲסִידִים : יִשְׁמַח
יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנִי-צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם : יִהְלְלוּ
שְׁמוֹ בְּמַחֹל בְּתַף וּבְנֹזֵר יִזְמְרוּ-לוֹ : כִּי-רוֹצָה
יְהוָה יְאֵהוּנְהוּ בְּעַמּוֹ יַפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה :
יַעֲלֶזוּ חֲסִידִים בְּכַבוֹד יִרְנְנוּ עַל-מִשְׁכַּבּוֹתָם :
רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְהִרְבּ פִּיפּוֹת בְּיָדָם :
לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכַחַת בְּלֹא-מִים : לְאֶסֶר
מְלִכֵיהֶם בְּזַקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוּךְ :
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכִרְ-
חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :

(קנ"ו) הַלְלוּיָהּ | הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הִלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
עוֹלָם : הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הִלְלוּהוּ
בְּרַב גְּדֻלוֹ : הִלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ
בְּנִבְל וּבְנֹזֵר : הִלְלוּהוּ בְּתַף וּמַחֹל הִלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעִנֵּב : הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שִׁמְעַ הִלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : כֹּל הַנְּשַׁמָּה תַּהֲלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ :
כֹּל הַנְּשַׁמָּה תַּהֲלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ :

(פ"ט נ"ג) בְּרוּךְ יְהוָה יְאֵהוּנְהוּ לְעוֹלָם אָמֵן |
וְאָמֵן : (קל"ח ב"ח) בְּרוּךְ יְהוָה יְאֵהוּנְהוּ
יְאֵהוּנְהוּ | מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ :

ע"כ י"ט ברוך יהוה אלהינו אלהים אלהי ישראל
עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו
לעולם ועולם כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

ועומד ואומר בוכנה.

(ד"ה א' כ"ט) ויברך דויד את יהוה אלהינו יאהרונתי
לעיני כלהקהל ויאמר דויד
ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונתי אלהי ישראל
אבינו מעולם ועד עולם: קד יהוה אלהינו יאהרונתי
הגדלה והנבירה והתפארת והנצח וההוד כפי
כל בשמים ובארץ קד יהוה אלהינו הממלכה
והמתנשא לכל לראש: והעשר והכבוד
מלפניך ואתה מושל בכל ובידך פת וגבורה
ובידך לגדל ולחוק לכל: ועתה אלהינו
מודים אנחנו לך ומתקלים לשם תפארתך:
(נחמיה ט' ה') ויברכי שם כבודך ומרומם עד כל
ברכה ותהלה: אתה הוא יהוה אלהינו יאהרונתי
לברך אתה עשית את השמים שמי השמים
וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכר
אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים
לך משתחוים: אתה הוא יהוה אלהינו יאהרונתי
האלהים ע"כ מעומד אשר בחרת באברהם

* (יתן צדקה להנבאי ב' פרוטות ופרוטה והוצאתו

והוצאתו מאור בשמים ושמת שמו אברהם:
ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו
הברית לתת את הארץ הננעני חחתי האמרי
והפרזי והיבוסי והנרנשי לתת לזרעו ותקם
את דברך כי צדיק אתה: ותרא את עני
אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים
סוף: ותתן אותות ומפתים בפרעה ובכל
עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם
ותעשך שם פחיתים הזה: והים בקעת
לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת
רודפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים
עזים:

(שמות י"ד ל') וישע יהוה אלהינו יאהרונתי ביום ההוא
את ישראל מיד מצרים וירא ישראל
את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל
את ה' הגדולה אשר עשה יהוה אלהינו יאהרונתי
במצרים ויראו העם את יהוה אלהינו יאהרונתי
ויאמינו ביהוה אלהינו יאהרונתי ובמשה עבדו:

(ט"ו) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה
הזאת ליהוה אלהינו יאהרונתי ויאמרו לאמר
אשירה ליהוה אלהינו יאהרונתי כי גאה גאה סוף

זמירות

ורכבו רמה בים : עזי וזמרת יה ויהי לי
 לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו :
 יהוה אלהי יאהרונהי איש מלחמה יהוה אלהי יאהרונהי
 שמו : מרכבות פרעה וחילו ירה בים ומבחר
 שלשיו טבעו בים סוף : תהמת יכסימו ירדו
 במצולת כמו אבן : ימינה יהוה אלהי יאהרונהי
 נאדרי בכה ימינה יהוה אלהי יאהרונהי תרעין
 אויב : וברב גאונה תהרס קמיה תשלח חרונה
 ואכלמו בקש : וברוח אפיה גערמומים נצבו
 כמו נד נזלים קפאו תהמת ברכים : אמר
 אויב ארדה אשיג אחקק שגל תמלאמו נפשי
 אריק חרפי תורישמו ידי : נשפת ברוחה
 פסמו ים צללו בעופרת במים אדירים :
 מי כמכה בארם יהוה אלהי יאהרונהי מי כמכה
 נאדר בקדש נזרא תהלת עשה פרא :
 נמית ימינה תבלעמו ארץ : נחית בחסדה
 עסיו גאלת נהלת בעזה ארונה קדשה :
 שמעו עמים ירגזון חיל אחו ישובי פרשת : אז
 נבהלו אפוי אדום אילי מזאב יאחזמו רעד
 נמגו כל ישובי כנען : תפל עליהם אימתה
 ופחד בגדל זרועה ידמו כאבן עדיעבר עמה
 יהוה

זמירות

יהוה אלהי יאהרונהי עדיעבר עם זו קנית : תבאמו
 ותטעמו בחר נחתך מכון לשבתך פעלת
 יהוה אלהי יאהרונהי מקדש אדני פוננו ידיך :
 יהוה אלהי יאהרונהי ימך לעלם ועד : יהוה אלהי
 יאהרונהי ימך לעלם ועד : יהוה אלהי יאהרונהי
 מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמא : פי בא
 סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה אלהי
 יאהרונהי עליהם אתימי הים ובני ישראל הלכו
 ביבשה בתוך הים :

(תהלים כ"ב) פי ליהוה אלהי יאהרונהי תמרוכה ומושל
 בגוים : (סוף עובדיה) ועדו מושיעים
 בחר ציון לשפט אתה עשו והיתה ליהוה אלהי
 יאהרונהי תמרוכה : (זכריה י"ד ט') והיה יהוה אלהי
 יאהרונהי למך ערפלה ארץ פיום תהוא יהיה
 יהוה אלהי יאהרונהי אחד ושמו אחד :

ויאתבה שמה רעד מלכנו האל המלך
 הגדול והקדוש בשמים ובארץ
 בירך נאה יהוה אלהי יאהרונהי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד. שיר ושבחה.
 הלל וזמרה. עז וממשלה. נצה גדולה.

גבורה . תהלה ותפארת . קדושה
ומלכות . ברכות והודאות לשמן הגדול
והקדוש . ומעולם ועד עולם אתה אל .
ברוך אתה יהוה ^{יהוה}אלהינו ^{יהוה}אלהינו מלך גדול
ומהלל בתשבחות . אל ההודאות .
אדון הנפלאות . בורא בריהנשמות .
רבון בריהמעשים . הבוחר בשירי
זמרה מלך אל חי העולמים אמן :

בעשרת ימי השוכה יאמר .

(תהלים ק"ל) שיר המעלות ממעמקים קראתיך
יהוה ^{יהוה}אלהינו ^{יהוה}אלהינו : אדני שמעה בקולי
תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני : אם עונות
תשמרנייה אדני מי יעמד : ביעמך הפליחה
למען תגורא : קויתי יהוה ^{יהוה}אלהינו ^{יהוה}אלהינו קויתה
נפשי וכדברו תחלתי : נפשי לאדני משמרים
לבקר שמרים לבקר : יתל ישראל אל יהוה ^{יהוה}אלהינו
יהוה ^{יהוה}אלהינו ביעם יהוה ^{יהוה}אלהינו ^{יהוה}אלהינו תחסד ותרבה
עמו פדות : והוא יפדה את ישראל מפל
עונותיו : ע"כ

יתגדל ויתקדש שמייה רבא אמן בעלמא די
ברא

ברא ברעותה . וימליך מלכותה . ויצמח פורקניה .
ויקרב משיחה . אמן פתיכון וביומיכון ובחיי
דכר בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
אמן . אמן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי
עלמיא . יתברך . וישתבח . ויתפאר . ויתרם .
ויתנשא . ויתהדר . ויתעלה . ויתהלל . שמה
דקודשא בריך הוא . אמן לעילא מן כל ברכתא .
שירתא . תשבחתא . ונחמתא . דאמרון בעלמא
ואמרו אמן : אמן

ואומר החזן .

ברכו את יהוה ^{יהוה}אלהינו ^{יהוה}אלהינו המבורך :

(ואמרו כלם) ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו
אין אלהים . יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם ומרומם על
כל ברכה ותהלה :
ועונן הקהל :

ברוך יהוה ^{יהוה}אלהינו ^{יהוה}אלהינו המבורך לעולם ועד :

וחזור הש"ץ ברוך ה' וכו'

ברוך אתה יהוה ^{יהוה}אלהינו ^{יהוה}אלהינו אלהינו מלך

העולם יוצר אור ובורא חשך .

עושה שלום ובורא את הכל :

(א) יממש בתפילין של יד ויטק : (ב) המאיר

הַמַּאִיר לְאָרֶץ וְדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים
 וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָרִיוֹם תָּמִיד
 מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית . (תהלים ק"ד ב"ד) מֵה־
 רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהָרֵנוּ כֻּלָּם בְּחַכְמָה
 עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיִנְךָ : הַפְּלֶךְ
 הַמְרוֹזֵם לְבָדוֹ מֵאֵז הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפֹאָר
 וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימֹת עוֹלָם : אֱלֹהֵי עוֹלָם
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן
 עֲזֵנוּ צוּר מְשַׁנְּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מְשַׁנְּבֵנוּ
 בְּעַדְנוּ : אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל דָּעָה הַכִּין
 וּפְעַל זֵהְרֵי חֶמֶה טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ
 מְאֹרֹת נֶתַן סְבִיבוֹת עֹז פְּנוֹת צְבָאוֹת
 קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי תָמִיד מְסַפְּרִים
 כְּבוֹד אֵל וְקְדוּשָׁתוֹ : תִּתְּבַרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 יֵאֱהָרֵנוּ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ
 מִתַּחַת עַד־כִּרְשֵׁבַח מַעֲשֵׂי יְדִיךָ
 וְעַל־מְאוּרֵי אוֹר שִׁיצְרָתְךָ הֶמֶה יִפְאָרוּךְ
 פְּלָה :

תתברך

תִּתְּבַרַךְ לְנֹצֵחַ צוּרֵנוּ מְלַבְּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ
 בּוֹרֵא קְדוּשִׁים יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ
 לְעַד מְלַבְּנוּ יוֹצֵר מְשַׁרְתִּים וְאִישׁ
 מְשַׁרְתּוֹ כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם
 וּמְשַׁמְּעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי
 אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם. כֻּלָּם אֱהוּבִים.
 כֻּלָּם בְּרוּרִים. כֻּלָּם גְּבוּרִים. כֻּלָּם
 קְדוּשִׁים. כֻּלָּם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירְאָה
 רְצוֹן מוֹנִיָּהם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם
 בְּקְדוּשָׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה
 מְבָרְכִין מְשַׁבְּחִין מְפָאֲרִין וּמְקַדְּשִׁין
 וּמְעַרְצִין וּמְמַלְכִין אֶת־שֵׁם הָאֵל
 הַפְּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוּשׁ
 הוּא. וְכֻלָּם מְמַבְּרִים עָלֵיהֶם עוֹד
 מְרַכְּזִים שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רִשׁוּת
 זֶה לְזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרָם בְּנִתְחַת רוּחַ.
 בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנַעֲמָה. מְדוּשָׁה־כֻּלָּם
 כְּאַחַד עוֹנִים בְּאֵימָה. וְאוֹמְרִים בִּירְאָה :

קדוש

(ישעיהו ו' ג') קדוש | קדוש | קדוש יהוה אלהינו
 יאהרונתו צבאות מלא כל הארץ
 כבודו :

והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול
 מתנשאים לעמת השרפים
 לעמתם משפחים ואמרים : (יחזקאל ג'
 ברוך בבור יהוה אלהינו יאהרונתו ממקומו :
 ?אל ברוך נעימות יתנו. למך אל חי
 וקיים. זמירות יאמרו. ותשבחות
 ישמיעו. כי הוא לבדו. מרום וקדוש.
 פועל גבורות. עושה חדשות. בעל
 מלחמות. זורע צדקות. מצמיח ישועות.
 בורא רפואות. נורא תהלות. ארון
 הנפלאות. המחידש בטובו בכל יום
 תמיד מעשה בראשית. פאמור (תהלים
 קל"ו ז') לעשה אזרים גדלים כי לעולם
 חסדו: ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונתו יוצר
 המאורות :

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו יאהרונתו
 אלהינו חמה גדולה ויתרה
 חמדת עלינו. אבינו מלפנו בעבור
 שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו
 בך ותלמדמו חקי חיים לעשות רצונך
 בלבב שלם בן תחנונו אבינו אב הרחמן
 המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה
 להבין להשכיל לשמוע ולמוד וללמד.
 לשמור ולעשות ולקיים את פקדונך
 תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו
 בתורתך. ודבק לבנו במצותך. ויחד
 לבבנו לאהבה וליראה את שמך לא
 נכוש ולא נבדם ולא נפוש לעולם
 ועד. כי בשם קדשך הגדול הגבור
 והנורא בטחנו. נגילה ונשמחה
 בישועתך. ורחמך יהוה אלהינו יאהרונתו
 אלהינו וחסדך הרבים אל יעזבנו נצח
 סלה ועד. יקבץ הד' ציצות בידו השמאלית ושימם

כנגד לבו . מהר והבא עלינו ברכה
 ושגורם מהרה מארבע כנפות כל-
 הארץ . וישבור עוד הגוים מער צוארנו
 והוליכנו מהרה קוממיות לארצנו כי
 אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת
 מבר-עם ולשון * וקרבתנו מלבנו *
 לשמך הגדול באהבה * להודות לך
 וליהודך ליראה ולהאבה את-שמך:
 ברוך אתה יהוה אלהינו יאהדונהי הבוחר בעמו
 ישראל באהבה:

ויכוין לקיים מצות עשה של קריאת שמע. ויקרא בכונה. וידקדק
 באותיותיה. וישמיע לאזנו מה שמוציא בשפתיו ויכוין לבטא
 האותיות היטב. ויתן ריוח בין ששים אותיות הדבקים וסימנם
 כזה .: ויארץ באחד שיעור שיכוין שהקב"ה יחיד ומיוחד ומושל
 בשמים ובארץ ובארבע רוחות העולם:

(דברים י"ד)
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה אֶחָד יאהדונהי אהך :

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ
 (שם) וְאֶהְבֶּתְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת

יהוה
 (א) זכירת מעמד הר סיני, (ב) זכירת למחות זכר עמלק, (ג) זכירת מרים

יהוה אלהינו יאהדונהי אלהיך בכל-לבבך
 ובכל-נפשך ובכל-מאדך: והיו הדברים
 האלה אשר אנכי מצוה היום עלי-
 לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם
 בשבתך בביתך ובדלתך בדרך
 ובשכבך ובקומך: * וקשרתם לאות
 עזיידך * והיו לטמפת בין עיניך:
 וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך:

((דברים י"א י"ג) והיה אם-שמע תשמעו אר-
 מצותי אשר אנכי מצוה

אתכם היום לאהבה את-יהוה אלהינו יאהדונהי
 אלהיכם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-
 נפשכם: ונתתי מטר-ארצכם בעתו
 יורה ומקוש ואספת דגנה ותירשה
 ויצהרך: ונתתי עשב. בשדך לבהמתך
 ואבלת ושבעת: השמרו לכם פן
 יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים

אחרים
 (א) ימשמש בתפלין של יד. (ב) ימשמש בתפלין של ראש.

אחרים והשתחויתם להם: וחרה אפי
 יהוה ואדני יהוה ויעצר את השמים
 ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את
 יכולה ואברתם מהרה מעל הארץ
 הטבה אשר יהוה ואדני יהוה נתן לכם:
 ושמתם את דברי אלה על לבבכם
 ועדינפשכם * וקשרתם אתם לאות
 על ידכם והיו * לטוטפת בין עיניכם:
 ולמדתם אתם את בניכם לדבר
 בם בשבת בביתך ובביתך בדרך
 ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות
 ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
 האדמה אשר נשבע יהוה ואדני
 יהוה לאבותיכם לתת להם פימי
 השמים על הארץ: יאחו הציציות גם כידו

דימנית ושרשם ישארו כידו השמאלית.

(כמדבר מ"ו ל"ז) ויאמר יהוה ואדני יהוה

משה

(א) ימשמש בתפלין ש"ב, ימשמש בתפלין ש"ר.

משה לאמר: דבר אר בני ישראל
 ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על
 בנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת
 הבגף פתיל תבלת: והיה לכם לציצת

יעביר הציציות על גבי עינו ויסתכל בהם ב"פ וינשקם
 ב"פ ויכוין לקיים מצות עשה וראיתם אותו לדעת הסמך.

וראיתם אתו וזכרתם את פד מצות
 יהוה ואדני יהוה ועשיתם אתם ינשק הציציות

יכוין לקיים מצות לא תעשה שלא לתור אחרי מחשבת
 הלב למינות ואחרי ראות העינים לזנות, ולא

תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
 אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו
 ועשיתם את פד מצותי והייתם

קדשים לאלהיכם: אני יהוה ואדני יהוה
 אלהיכם יכוין לקיים מצות עשה וזכרת יציאת מצרים.

אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יהוה ואדני

יהוה ואדני אלהיכם: אמת

וחזור השליח ציבור יהוה ואדני יהוה אלהיכם

אמת

(י)

אַמֶּת. וַיִּצִיב. וַנִּכּוֹן. וּמִים. וַיִּשֶׁר. וַנִּאֲמַן.
 וְאֶהוּב. וְחָבִיב. וְנַחֲמָד. וְנִיעִים. וְנִנְרָא
 וְאֵדִיר. וּמִתְנַמֵּן. וּמִקְפָּל. וּמִזֵּב. וּיְפָה.
 הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אַמֶּת
 אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּפָנֵינוּ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדוֹר הוּא מִים וְשִׁמּוֹ מִים
 וְכֶסֶף נִכּוֹן וּמִלְכּוֹתוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ לְעֵד
 מִימֵת: וְדִבְרֵי חַיִּים וּמִימִים וְנִאֲמָנִים
 וְנַחֲמָדִים לְעֵד * וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. עַל
 אֲבוֹתֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ
 וְעַל כָּל-דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:
 עַל הָרֵאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דְּבַר
 טוֹב וְקִים בְּאַמֶּת וּבְאִמּוֹנָה חוֹק וְלֹא
 יַעֲבוֹר. אַמֶּת שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה יִהְיֶה יֵהוּדוֹנָהי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנֵינוּ מִלְּךָ
 אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵרֵנוּ
 צוּר יִשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמְצִילֵנוּ מִעוֹלָם
 הוּא שְׂמֵךְ וְאִין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ
 סְלָה:

(*) יִשְׁקֵה הַצִּיּוֹת וַיִּצַּח מִיָּדוֹ

עורת

עוֹרֶת אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה הוּא מִעוֹלָם. מִגֵּן
 וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם
 בְּכָל דּוֹר וָדוֹר בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךְ
 וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אֲפְסֵי אֶרֶץ:
 אַמֶּת אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
 וְתוֹרָתְךָ וְדִבְרֶיךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ אַמֶּת
 שְׂאֵתָה הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ וּמִלְּךָ גְּבוּר
 לְרִיב רִיבִים לְאֲבוֹת וּבָנִים: אַמֶּת אֵתָה
 הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ
 אִין לָנוּ מִלְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ וּמוֹשִׁיעַ. אַמֶּת
 מִמְּצָרִים גְּאֻלָּתֵנוּ יְהוָה יֵהוּדוֹנָהי אֱלֹהֵינוּ
 מִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתֵנוּ כָּל-בְּכוֹרֵיהֶם
 הִרְגָת וּבְכוֹרֶיךָ יִשְׂרָאֵל גְּאֻלָּתֵנוּ. וַיִּסְסֹף
 לָהֶם. בְּמַעַת וּזְרִים מִבְּעַת. וַיִּדְיִדִים
 עָבְרוּ יָם. וַיִּכְסּוּ מִים צָרִיהֶם אַחַד מֵהֶם
 לֹא נוֹתַר: עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים
 וְרוֹמְמוּ לְאֵל וְנִתְּנוּ יָדִים זְמִירוֹת
 שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְמֶלֶךְ

לְמַדְךָ אֵל חַי וְקַיִם. רַם וְנִשְׂא גְדוֹל
וְנִזְרָא מִשְׁפִּיד גְּאִים עֵדֵי אֶרֶץ מִגְבִּיָּה
שְׁפָלִים עַד מְרוֹם מוֹצִיא אֲסִירִים פְּזֹרֶה
עֲנֻיִם עֹזֵר דְּלִים הָעֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּעַת שׁוֹעֵם אֲרִיו. עוֹמֵד וְאוֹמֵר תְּהִלֹּת לְאֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹאֲלֵם בְּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ. מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם : (שמות ט"ז י"א) מִי כָמֹכָה
בְּאֵלִם יְהוָה יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ מִי כָמֹכָה נְאֻדָּר
בְּקֹדֶשׁ נִזְרָא תְהִלֹּת עֲשֵׂה פְּלָא :
שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל עַרְשֵׁפֶת הַיָּם יַחַד כָּלָם
הוֹדּוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ :
(שם) יְהוָה יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ אֵימְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
וְנֹאמֵר (ישעיה ט"ז ד') גְּאֻלֵּנוּ יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ
צְבָאוֹת שְׁמוֹ מְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל : בְּרוּךְ
אֱתָהּ יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ אֵימְלֹךְ יִשְׂרָאֵל

יסמוך גאולה לתפלה, ולא יפסיק כלל לא לקדיש ולא לקדושה
ולא

ולא לשום דבר מצוה, ויכוין לקיים מצות עשה ולעבדו בכל לבבכם
זו היא תפלה, ויתפלל מעומד ולא ימשוך על שום דבר, ויתפלל
בלחש ולא ישמיע לאונו, וישתחוה באבות ובהודאה תחילה וסוף
יכרע גופו בתיבת ברוך וראשו בתיבת אתה ובתבת ה' יוקף גופו
ואחר כך ראשו, ויכוין בפירוש המלות, ויסגור עיניו ויתפלל.
ויכוין לבו כנגד ביהמ"ק וביקה"ק, ויניח ידיו על לבו כפוחים
ימנית על השמלה, ואם הוא מתפלל בספר לא יטה עיניו
אנה ואנה, ויסיר ממנו כל המחשבות, ויכוין שתי רגליו כאחת.
ויהשוב ששכינה כנגדו, ויעמוד באימה וביראה, ולא יהיה דבר
חוצץ [חוץ מאדם ודבר קבוע] בינו לבין הכותל. בחזרת הש"ץ
צריך כל אדם כששומע הזכרת השם של הברכה מפי הש"ץ
יאמר ב"ה וברוך שמו, ובגמר הברכה יאמר אמן ויכוין בג' ברכות
ראשונות ובברכת ההודאה פירוש אמן אמת, ובשאר הברכות
אמן פ' אמת וכן יהי רצון כחזרת תחיל הש"ץ אדני שפתי בקול רם:

אֲדֹנָי שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

תִּיבֹתֶיךָ מ"ב
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ אֵלֵהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגְּדוֹל
הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵר חֲסָדִים
טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל וְלִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה :

שמונה עשרה

אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש
בינה. וחננו מאתך חכמה בינה
ורעת: ברוך | אתה יהוה אלהינו יאהדונהי חונן
הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך. ומרבנו
מלכנו לעבודתך. והחזירנו
בתשובה שרמה לפניך: ברוך | אתה
יהוה אלהינו יאהדונהי הרוצה בתשובה:

סדה לנו אבינו כי הטאנו. מחול | לנו
מלכנו כי פשענו. כי אל טוב
וסלה אתה: ברוך | אתה יהוה אלהינו יאהדונהי
חונן המרבה לסלות:

ראה נא בענינו וריבה ריבנו. ומהר
לגאולנו גאלה שרמה למען שמך.
כי אל גואל חזק אתה: ברוך | אתה
יהוה אלהינו יאהדונהי גואל ישראל:

בת"צ אוטר כאן השליח צבור עננו ותמצא בשמע קולנו
רפאנו יהוה אלהינו יאהדונהי ונרפא. הושיענו
ונושעה כי תהלתנו אתה.
והעלה

שמונה עשרה מא

והעלה ארוכה ומרפא לכליתחלואינו.
ולכלימכאובינו ולכלימכותינו. כי אל
רופא רחמן ונאמן אתה: ברוך | אתה
יהוה אלהינו יאהדונהי רופא חולי עמו ישראל:

אם אמר כרך עלינו כימות החמה חוור. בחול"ל אם טעה ואמר כרך
עלינו אחר ז' חשון תוך ששים לתקופה אינו חוור. (קשר גדל).

בק"ז ברכנו יהוה אלהינו יאהדונהי אלהינו בכל
מעשה ידינו. וברך שנתנו
במללי רצון ברכה ונדבה. ותהי
אחריתה חיים ושבע ושלוש בשנים
הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב
אתה ומברך השנים: ברוך | אתה
יהוה אלהינו יאהדונהי מברך השנים:

(א) אם נזכר שאמר ברכנו בימות הגשמים קודם שהתחיל תקע אומר שם
ותן טל ומטר. (ב) אם נזכר אחר כך יתפלל כדרכו ושואל בשומע תפלה.
(ג) אם לא נזכר עד שמים תפלתו אם לא עקר רגליו חוור לברך עלינו
ואם עקר רגליו חוור לראש:

בחורף ברך עלינו יהוה אלהינו יאהדונהי אלהינו
את השנה הזאת. ואת פרי
מיני תבואתה לטובה. ותן טל ומטר
לברכה (יא)

שמונה עשרה

קְבַרְכָה עַל כָּל־פְּנֵי הָאָדָמָה. וְרוּחַ פָּנֵי
תַבַּל וְשִׁבְעַת אֶת הָעוֹלָם בְּלוֹ מִטּוֹבָךְ.
וּמֵלֵא יָדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ וּמֵעֵשֶׂר מִתְּנֻנּוֹת
יָדֶיךָ. שְׁמֵרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכַּר־
דָּבָר רָע. וּמִכָּל־מִינֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל־
מִינֵי פּוֹרְעָנוֹת. וַעֲשֵׂה לָּהּ תְּקוּהָ טוֹבָה
וְאַחֲרֵית שְׁלוֹם. חוּס וְרוּחַם עָלֶיהָ וְעַל
כָּל־תְּבוּאָתָהּ וּפִירוֹתֶיהָ. וּכְרַכָּה בְּנַשְׁמֵי
רִצּוֹן בְּרֻכָה וְנִדְבָה. וְתִהְיֶה אַחֲרֵיתָהּ
חַיִּים וְשִׁבְעַת וְשְׁלוֹם. בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת
קְבַרְכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתָּה וּמְבָרֵךְ
הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל | קְחֵרוֹתֵינוּ. וְשֵׁא נִס
קִמְבִּץ גְּדוּלוֹתֵינוּ. וְקִבְּצֵנוּ יְחַד
מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת יְכוּן שֵׁם קְדוֹשׁ חֲבִיב הָאָרֶץ
קְאֲרֵצֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
מִקְבִּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

השיבה

שמונה עשרה מב

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרֵאשׁוֹנָה. וְיִזְעִצֵנוּ
בְּכַתְחֵלָה. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה.
וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מִהֲרָה אֶתָּה יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
לְבָדֶךָ. בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

בעשרת ימי תשובה אומרים המלך המושפט:
אם טעה ואמר מלך אוהב וכו' ונזכר קודם שעקר רגליו חוזר לברכת
השיבה ואם נזכר אחר שעקר רגליו חוזר לראש.

לְמִינִים וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תִּהְיֶה תְּקוּהָ
וְכָל הַיּוֹדִים כְּרִנֵּעַ יֵאָבְרוּ. וְכָל־
אוֹיְבֶיךָ וְכָל־שׁוֹנְאֶיךָ מִהֲרָה יִכָּרְתוּ.
וּמְלַכּוֹת הָרָשָׁעָה מִהֲרָה תִּעַקֵּר וְתִשָּׁבֵר
וְתִכָּלֵם וְתִכְנִיעַם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
וּמְכַנְיַע מִינִים:

עד הצדיקים ועל החסידים ועל שארית
עמך בית ישראל. ועל פליטת בית
סופריהם. ועל גרי הצדק ועל דינו. יהמו

נב

נא רחמיך יהוה אלהינו ותן
שכר טוב לכל הבושתים בשמך באמת.
ושים חלקנו עמם. ודעולם לא נבוש
בידך בטחנו. ועל חסדך הגדול
באמת נשעננו: ברוך אתה יהוה ואלהינו
יהוה אחד ^{יהוה אחד} משען ומבטח לצדיקים:

תשבון בתוך ירושלים עירך באשר
דברת. ובסא דוד עבדך מהרה
בתוכה תבין. ובנה אותה בנין עולם
במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה אלהינו
יהוה אחד ^{יהוה אחד} בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמית.
ומרנו תרום בישועתך. בי ישועתך
קוינו יבין לצפות לישועה כלה יום: ברוך אתה
יהוה אלהינו ^{יהוה אחד} מצמית קרן ישועה:

שמע קולנו יהוה אלהינו אלהינו אב
הרחמן רחם עלינו. וקבל
ברחמים וברצון את תפלתנו. בי נאל

שומע

שומע תפלות ותחנונים | אתה.

יהי רצון מלפניך שתמחול ותסלח ותכפר לי על כל מה
שחמאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מיום שנבראתי
עד היום הזה (ואם ירצה יתודה באורך כפרות) ותפרנסני פרנסה
טובה בהיתר ובנחת לעבודתך (ויכוין חתך דיקרנוסא):
ומלפניך מלפנינו ריקם אל תשיבנו.
חננו ועננו ושמע תפלתנו.

כתענית יחיד וכן כתענית צבור יאמר. וכן הש"ץ ששכח לומר עננו בין
גואל לרופא יאמר כאן בחדוד.

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה פי בצרה
גדולה אנחנו. אלתפן לרשענו ואלתתעלם מלפנינו
מפקשתנו. היה נא קרוב לשועתנו. מרם נקרא אדוך
אתה תענה. נדבר ואתה תשמע בדבר שנאמר (א) והיה
מרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע:
פי אתה יהוה אלהינו ^{יהוה אחד} פודה ומציל ועונה ומרחם
בכל צרת צרה וצוקה: הש"ץ בסיים ברוך אתה יהוה אלהינו
^{יהוה אחד} העונה לעמו ישראל בעת צרה:

בי אתה שומע תפלת כל יפה: ברוך אתה
אתה יהוה אלהינו ^{יהוה אחד} שומע תפלה:

רצה יהוה אלהינו אלהינו בעמך
ישראל ודתפלתם שעה והשב
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלהם

(א) ישעי' ס"ה

שמונה עשרה

וּתְפַלְתֶּם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרִצּוֹן
וּתְהִי לְרִצּוֹן הַתָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

כראש חדש וכחול המועד אומרים יעלה ויבא ואם לא אמרו מחזירין אותו
חוץ מערבית של לילי ראש חדש.

אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֵד וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ.

זְכוּרוֹן יְרוּשָׁלַם עִירָךְ. וְזְכוּרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזְכוּרוֹן
כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְמוֹבָה. לְחַן לְחַסֵּד

וּלְרַחֲמִים. בְּיוֹם כְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ רֹאשׁ חֹדֶשׁ הַזֶּה. הַחֹה"ם פֶּסַח חַג
הַמִּצּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה כְּחוֹה"ם סוּכּוֹת חַג

הַסִּפּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. לְרַחֵם בּוֹ עֲלֵינוּ
וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ: זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹבָה

וּפְקֻדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים מוֹבִים. בְּדַבַּר
יְשׁוּעָה וּרְחֻמִים. חוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עֲלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ

כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מִקֵּד חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפִץ בָּנוּ
וְתִרְצֵנוּ וְתַחְוֶנָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֶךָ

לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יְהוָה הַפִּיחֹזֵר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

כשהתחן אומר מודים יאמר בלחש "מודים דרבנן ויכרע ראשו כמודים
ובה' יזקוף ראשו

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ | מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
הוא שאתה

שמונה עשרה

מד

שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה

אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד

צוּרֵנוּ צוּר חַיִּינוּ

וּמִן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה

הוּא. לְדֶרֶךְ נֹדֵד נֹדֵדָה

לָךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ.

עַל־חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים

בְּיָדְךָ וְעַל־נַשְׁמוֹתֵינוּ

הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל־

נַפְשֵׁךָ שְׂבַכְרֵי־יָם

הוא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ

אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד

צוּרֵנוּ צוּר חַיִּינוּ

וּמִן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה

הוּא. לְדֶרֶךְ נֹדֵד נֹדֵדָה

לָךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ.

עַל־חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים

בְּיָדְךָ וְעַל־נַשְׁמוֹתֵינוּ

הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל־

נַפְשֵׁךָ שְׂבַכְרֵי־יָם

אֵל הַהוֹדָאוֹת:

עֲמָנוּ וְעַל־נַפְלְאוֹתֶיךָ וְשׂוֹבוֹתֶיךָ שְׂבַכְרֵי

עֵת. עֶרֶב וּבֹקֵר וְצַהֲרַיִם. הַמִּזְבֵּחַ כִּי־

לֹא־כָרוּ רַחֲמֶיךָ הַמְרַחֵם כִּי־לֹא תָמוּ
חַסְדֶיךָ (כִּי) מַעֲלָם קוֹיֵנוּ לָךְ:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו ונזכר קודם
שאמר ה' של חתימת הברכה חזור. ואם אמר ה' אינו חוזר.

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת
שעשית

שמונה עשרה

שְׁעֵשִׁית לְאַבְרָהָם בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה :

לחנכה

בְּיָמֵי מִתְנַתְּהָ בֶן יוֹחָנָן בְּהֵן
גְּדוֹל חֲשֵׁמוֹנָאִי וּבְנָיו
כְּשֶׁעָמְדָה מְלָכוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה
עַל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְשַׁבְּחָם
תּוֹרַתְךָ וְלִהְעֵבְרִים מַחֲקֵי
רְצוֹנְךָ . וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְפִּים עֲמִדְתָּ לָהֶם בְּעַת
צָרָתָם . רַבֵּת אֶת רִיבָם . דָּגַת
אֶת דֵּינָם . נִקְמָתָ אֶת נַקְמָתָם .
כִּסְרָתָ גְּבוּרִים בְּיַד חַלְשֵׁים .
וְרַפִּים בְּיַד מַעֲטִים . וְרַשְׁעִים
בְּיַד צְדִיקִים . וּמְמַאִים בְּיַד
טְהוּרִים . וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
תּוֹרַתְךָ . לָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל
וְקְדוֹשׁ בְּעוֹקְמָךְ . וְלַעֲמָךְ
יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה
וּפְרוֹקָן בְּהִיּוֹם הַזֶּה . וְאַחַר
כֵּן בָּאוּ בְנֵיךָ לְדַבֵּר בְּיָתֶךָ

לפורים
בְּיָמֵי מֶרְדֵּי כִי וְאַסְתֵּר
בְּשׁוֹשַׁן הַפִּירְהָ .
כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן
הַרְשָׁע . בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד
לְהַרְגוֹ וּלְאַבְדֵּ אֶת כָּל
הַיְהוּדִים מִצֶּעַר וְעַד זִקְן
מִן הַנְּשִׁים בְּיוֹם אֶחָד
בְּשַׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ
אָדָר וְשִׁלְמֵם קְבוּז . וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים הַפִּרְתָּ
אֶת עֲצָתוֹ וְקַלְקַלְתָּ אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ . וְהַשְׁבֹּתָ לוֹ
גְּמוּלוֹ כְּרָאשׁוֹ . וְתָלוּ אוֹתוֹ
וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ . וְעֲשִׂיתָ
עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְנִוְדָה
לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל מְלָה :

וּפָנּוּ אֶת־הַיְכָלְךָ . וּמָהָרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ גִרְוֹת
בַּחֲצֵרוֹת קְדֻשָּׁתְךָ . וּקְבָעוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי הַנֶּבֶל אֵלָיו בַּחֲלָל
וּבַהוֹדָא

שמונה עשרה

וּבַהוֹדָאָה . וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נִפְסִים וּנְפִלְאוֹת וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל מְלָה :

וְעַל כָּל־ם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
תָּמִיד שִׁמְךָ מִלְּכַנּוֹ לְעוֹלָם וָעֶד .
וּכְלִי־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה :

בעשרת ימי תשובה אומרים וכתוב לחיים וכו' ואם לא אמרו וזכור קודם
שאמרו ה' מברכת הטוב חוזר. ואם לא זכור עד לאחר שאמרו ה' אינו חוזר.

וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כְּלִי־בְנֵי בְרִיתְךָ :
וַיְחַלְלוּ וַיִּבְרְכוּ אֶת־שִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאַמַּת
לְעוֹלָם בִּי טוֹב . הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
וְעֲזָרְתָנוּ סְלָה הָאֵל הַטוֹב : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֵהֲדוּנָהי הַטוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאָה
לְהוֹדוֹת :

בחזרת הש"ץ אומרים הכהנים ואחר כל פסוק יענו הקהל אמן .
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֵהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ מְלָךְ הַעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁךְ אֶהְרֹן וְצִוָּנוּ
לְבָרְכָךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

ואם לא יש כהנים ותחיל הש"ץ או"א ואחר כ"פ יענו הקהל כ"ר .
חיו אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִיו אֲבֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בְּפִרְכָּה הַמְּשַׁלְּשֵׁת
בַּתּוֹרָה . הַפְּתוּכָה עַל יְדֵי מִשְׁתַּ עֲבָדְךָ הַאֲמוּרָה
מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו כְּהֻנִּים עִם קְדוּשִׁיךָ בְּאָמוּר :
יברך (יב)

שמונה עשרה

(א) יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ שְׁמֶרְךָ יִיאֲרִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְהַנֶּךָ : יִשְׂאֵל
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם :
וְשִׁמּוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :
שִׁים שְׁלוֹם מְזֻבָּה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד
כְּאֹזֶר פָּנֶיךָ כִּי בְּאֹזֶר פָּנֶיךָ נָתַתְּ לָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תִּזְרָה וְחַיִּים.
אֱהָבָה וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה
וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ
אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּכֵינוּ וְשְׁלוֹם :

בעשרת ימי תשובה אומרים

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה מְזֻבָּה
וַיִּשְׁעָה וְנַחֲמָה וְגִזְרֹת מְזֻבֹּת נִזְכָּר
וְנִקְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל רַחֲמִים
מְזֻבִּים וְלְשָׁלוֹם : וְאִם לֹא אָמְרוּ דִּינוֹ כִּמוֹ וְכַתּוּב.
בְּרוּךְ | אֱתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמְּבָרֵךְ אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :

יהו

(א) במדבר ו' כ"ד

שמונה עשרה

מו

(א) יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ | אֱמַרְי פִּי וַיְהִי לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְגֵאֲלֵי :

אֲרָהִי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַי. וּשְׁפָתוֹתַי
מְדַבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי
תְּדוּם. וְנַפְשִׁי כְּעֹפֵר לְכָל תְּהִיהַ. פֶּתַח
לְבָבִי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
נַפְשִׁי. וְכָל הַקְּמִים עָלַי לָרַעַה. מִחֲרָה
הַפֶּר עֲצָתָם וּקְלַקְלֵ מַחֲשַׁבוֹתָם. עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנַךְ. עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ.
(ב) לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַיִּשְׁעָה יִמְנַךְ
וְעַנְנֵי : (ג) יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ | אֱמַרְי פִּי וַיְהִי לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְגֵאֲלֵי :

כורע ופוסע ג' פסיעות לאחריו בכריעה אחת וקורם שיוקוף כשואמר
עושה שלום במרומוי הופך פניו לשמאלו. והוא יעשה שלום עלינו
לימינו. ועל כל ישראל אמן לפניו. כשפוסע עוקר רגל שמאל תחלה :
ואם יש אחריו מי שלא גמר תפלתו ימתין לפחות עד שיסיים לפסוע.

עוֹשֵׂה שְׁלוֹם (בעשיית השלום) בְּמַרוֹמוֹ
הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ

ועל

(א) תהלים ו' ט"ו (ב) שם ס"ו (ג) שם י"ט ט"ו

וְעַל בְּרַעְמוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

במקום שכלו הג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע ש"ץ לקדושה. והש"ץ יעמוד שיעור ד' אמות. ובחזרת שליח צבור כל העם חייבים לעמוד ולכוין בכל הברכות ולענות אמן שאם לא יש תשעה מכוונים לברכותיו קרוב שיהיו ברכותיו לבטלה :

הרואה חלום ונפשו עגומה יאמר בעת נשיאות כפים :

רבונו של עולם אני שלך וחלומותי שלך. חלום חלמתי ואיני יודע מה הוא. בין שחלמתי אני לעצמי ובין שחלמתי לי חברי. ובין שחלמתי על אחרים. אם טובים הם חוקם ואמצם כחלומותי של יוסף הצדיק ואם צריכים רפואה רפאם כמו מרה על ידי משה רבינו עליו השלום. וכמי ירחו על ידי אלישע וכמרים מצרעתה וננעמן מצרעתו וכחזקיהו מחליו. ובשם שהפכת קללת בלעם הרשע לברכה כן הפוך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה. ותרצני ברחמיך הרבים.

בעשרת ימי תשובה אומרים אבינו מלכנו שחרית ומנחה קודם נפילה אפים
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הִטָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ

- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֱלֹהֵי אֲתָהּ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
- : אָ"מ בַּיּוֹם הַזֶּה מִלְּפָנֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ קִשּׁוֹת וְרַעוּת
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּיַד מַחְשְׁבוֹת שְׂנְאֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פִּלֵּה בְּרַצֵּר וּמִשְׁטֵיִן מֵעַלְיָנוּ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פִּלֵּה דָבָר וְחָרֵב וְרַעַב וְשָׂבִי וּבֹזֵה
- : וּמִשְׁחִית וּמִגָּפָה וְיִצֵר הָרַע וְחוֹלְאִים
- : רָעִים מִפָּנֵי בְרִיתֶךָ

- : אָ"מ שְׁלַח רְפוּאָה שְׂלֵמָה לְבַרְחֹלֵי עַמֶּךָ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִנַּע מִגָּפָה מִנַּחֲלֶתֶךָ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זָכוֹר כִּי עָפָר אָנַחְנוּ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחֲלוֹ וְסִלַּח לְבַרְעוֹנוֹתֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַרַע רוּעַ גִּזְרֵי דִינֵינוּ
- : אָ"מ מַחֲזִיק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים כְּרִשְׁמֵרֵי חוֹבוֹתֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּדִּים
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים
- : אָ"מ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנָּסָה וְכִלְפָּה טוֹבָה
- : אָ"מ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מַחֲלִיחָה וְסִלִּיחָה וְכַפָּרָה
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ וְזָכְרֵנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַצַּמְח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְוֵב
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרַם קַרְן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ וְהָרַם קַרְן מִשִּׁיחֶךָ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׂלֵמָה לְפָנֶיךָ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁמַע קוֹלֵנוּ הוֹסֵם וְרַחֵם עָלֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ

אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁבֵנוּ רִיקִים מִלְפָּנֶיךָ :

אלו הם הימים שאין נופלים על פניהם ואין אומרים תחנון לא בשחרית ולא במנחה ראש חדש מועד כל ימי ניסן פסח שני ל"ג לעומר ומנחה שלפניהם מר"ח סיון עד י"ב בו והוא בכלל השעה באב חמשה עשר באב ובמנחה שלפניהם ערב ראש השנה מערב יום כפור עד סוף תשרי חנוכה חמשה עשר בשבט פורים י"ד וט"ו של אדר ראשון ומנחה שלפניהם וכשיש מילה בבכ"ג או אפי' שהמילה בכית אם יש אבי הבן או סנדק בבכ"ג וכשיש חתן בכית הכנסת

אָנָּה יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
תְּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תְּתַעַלֵּם מִלְּפָנֶינוּ
מִתְחַנְתָּנוּ שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֵזִי פָּנִים וְקִשִּׁי עֹרֶף
לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא־חַטָּאוּ אָבִל
חַטָּאוּ עֹיְנוּ פִשְׁעֵנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשִׁי
בֵּיתֵנוּ אֲשָׁמנוּ בְּגַדְנוּ גִזְלָנוּ דִּבְרָנוּ דוֹפִי
הָעֵינֵינוּ וְהַרְשָׁעֵנוּ זְדוּנוּ חַמְסֵנוּ טַפְלָנוּ שָׁקֵר
יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רַעוֹת פּוֹבְנוּ בְּעַסְנוּ לָצַנוּ מַרְדְּנוּ
מָרִינוּ נֹאצֵנוּ נֹאפְנוּ סָרְרָנוּ עֹיְנוּ פִשְׁעֵנוּ
פְּגָמָנוּ צָרְרָנוּ צַעֲרָנוּ אָב וְאִם קִשִּׁינוּ עֹרֶף
רְשָׁעֵנוּ שַׁחְתָּנוּ תַעֲבָנוּ תַעֲיֵנוּ וְתַעֲתַעֲנוּ
וּסְרָנוּ מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַמּוֹכִיִּים וְלֹא שׁוּה
לָנוּ א) וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲרִינוּ בִּי אֲמַת

א) נחמיה ט' ל"ג

עשית

עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הַרְשָׁעֵנוּ; בִּשְׁנֵי וּבְחַמִּישֵׁי יֹאמַר

מִה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמִה נִסְפַר לְפָנֶיךָ
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הִלָּא כָּל־הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגִלוֹת
אֶתָּה יוֹדֵעַ אֶתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת
סִתְרֵי כְּלָחִי אֶתָּה הִפֵּשׁ כָּל־חַדְרֵי־בִמֶן רְאֵה
כְּלָיוֹת וְרַב אֵין דְּבַר נֶעְלַם מִמֶּךָ וְאֵין נִסְתָּר
מִנְּךָ עֵינֶיךָ :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּמְחוּל לָנוּ אֵת כָּל־חַטָּאוֹתֵינוּ
וְתִכְפַּר לָנוּ אֵת כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחוּל וְתִסְלַח
לְכָל פִּשְׁעֵינוּ א) וְסִלַּחַת לְעוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאוֹתֵנוּ
וְנַחֲמָנוּ: סְדָה לָנוּ אָבִינוּ בִּי חַטָּאוּנוּ מְחוּל לָנוּ
מִלְּפָנֶינוּ בִּי פִשְׁעֵנוּ ב) כִּי־אֶתָּה אֲדָנִי מוֹב וְסִלַּח
וְרַב־חֶסֶד לְכִי־קוֹרְאֶיךָ: ג) לְמַעַן שְׁמֹךְ יְהוָה
יִהְיֶה וְסִלַּחַת לְעוֹנֵי בִּי רַב־הוּא: ד) לְמַעַן
שְׁמֹךְ יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה תַחֲנִינֵי בְּצַדִּיקְךָ תוֹצִיא
מִצָּרָה נַפְשִׁי: ה) יְהוָה יִהְיֶה צְבָאוֹת עִמָּנוּ
מִשׁוֹב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְדָה: ו) יְהוָה יִהְיֶה
צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יֵאָדָם בְּטַח בְּךָ: ז) יְהוָה יִהְיֶה
הוֹשִׁיעָה חַמְדְּךָ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאֵנוּ: ז) הַשִּׁיבֵנוּ

יהוה

א) שמות ל"ד ב) תהלים פ"ו ג) ס"ה ד) קפ"ג ה) מ"ו ו) כ"ו ז) איכה ה'

שחרית

יהוה אלהי יאהרונחי | אליך ונשובה חדש ימינו

פקדם: ע"כ

אך ארך אפים אתה ובעל רחמים גדלת
רחמיה וחסדיך הודעת לענו מקדם וכן
כתוב בתורתך. וירד יהוה אלהי יאהרונחי בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה אלהי יאהרונחי
ושם נאמר:

ויעבר יהוה אלהי יאהרונחי | על פניו ויקרא יהוה אלהי
יאהרונחי יהוה אלהי יאהרונחי אל רחום וחנן
ארך אפים ורחימים ואמת: נצר חסד לאלפים
נשא עון ופשע וחטאה ונקה:

(א) לדוד אלהי יאהרונחי יאהרונחי נפשי אשא:
אלהי בך במחתי אל-אבושה אל-
יעצו אויבי לי: גם פדקויה לא יבשו יבשו
הבוגרים ריקם: דרכיך יהוה אלהי יאהרונחי הודיעני
ארחותיך למדני: הדריכני באמתך | ולמדני
פי-אתה אלהי ישעי אותך קויתי פד-היום:
זכר-רחמיה יהוה אלהי יאהרונחי וחסדיך פי מעולם
המה: חטאת נעורי | ופשעי אל-תזכר כחסדיך
זכר-לי-אתה למען טובת יהוה אלהי יאהרונחי:
(א) תהלים כ"ה טוב

שחרית

מט

טוב וישר יהוה אלהי יאהרונחי | על-פני יורה חסאים
בדרך: ידרך עניים במשפט וילמד עניים
דרך: פל-ארחות יהוה אלהי יאהרונחי חסד ואמת
לנצרי בריתו ועדתיו: למען-שמה יהוה אלהי
יאהרונחי וסכת לעוני פי רב-הוא: מיוה האיש
ירא יהוה אלהי יאהרונחי יורנו בדרך יבחר: נפשו
בטוב תלין וזרעו יירש ארץ: סוד יהוה אלהי
יאהרונחי ליראו ובריתו להודיעם: עיני תמיד
אל-יהוה אלהי יאהרונחי פי הוא-יוציא מרשת רגלי:
פנה אלי וחנני פי-יחיד ועני אני: צרות לבבי
הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראה עני ועמלי
ושא לכר-חטאתי: ראה-איבי כירפו ושנאת
חמם שנאוני: שמרה נפשי והצילני אל אבוש
פי-חסיתי בך: תם וישר יצרוני פי-קויתיך:
פדה אלהים את-ישראל מכל צרותיו: (א) והוא
יפדה את-ישראל מכל עונותיו:

אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין
לנו מלך אלא אתה. אבינו מלכנו רחם
עלינו. אבינו מלכנו חננו ועננו. פי אין בנו
מעשים עשה עמנו צדקה וחסד? למען שמה
(א) תהלים ק"ל ה' (יג) הגדול

לשחרך אל בעת צרותינו : אל מלך ויעבר
 תמהנו מרעות. תשש פחנו מצרות : שהנו
 עד למאד. שפלנו עד עפר : רחום בך
 היא מדתנו. קשי עורך וממרים אנחנו : צעקנו
 בפנינו הטאנו. פתלתול ועקש לבנו : עליון
 רחמיה מעולם. סליחה עמה היא : גחם עד
 הרעה. משה כלפי חסד : לא תתעלם בעתות
 כאר. כי בצרה גדולה אנחנו : יודע לעיני
 הכל. טובך וחסדך עמנו : חתום פירשמן ואל
 ישמין עלינו. זעום בו וידום. ויעמוד מליץ
 טוב לצדקנו. הוא יגיד ישרנו : דרכיך רחום
 וחנון. גלית לנאמן בית : בבקשו או מלפניך
 אמינתך הודעת לו : אל מלך ויעבר
 אלהינו ואלהי אבותינו אר תעש עמנו פרה.
 תאחו ידך במישפט : בבוא תוכחה
 נגדה. שמנו מספרך אל תמה. גשתך לחקור
 מוסר. רחמיה יקדמו רגוק. דלות מעשים
 בשורה. קרב צדק מאלך : הורנו בועקנו
 קך. צו ישועתנו במפגיע : ותשיב שבות אהלי
 תם. פתחיו ראה כי שממו : זכור נאמת. עדות
 לא

לא תשכח מפני זרעו : הותם תעודה תתיר.
 סודך שים בלמודך : מבור אגן הסתר. נא
 אל יחסר המוג. יהדע את ישראל אשר ידעוך.
 מגר את הגוים אשר לא ידעוך : כי תשיב
 לבצרון. לכודים אסירי התקוה :
 * והוא רחום | וכפר עון ולא ישחית והרבה
 להשיב אפו ולא ייעיר פדחמתו :
 ב) אתה יהוה יאהדונהי לא יתכלא רחמיה
 ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני : ג) הושיענו
 יהוה יאהדונהי אלהינו וקפצנו מן הגוים
 להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך :
 ד) אסיעונות תשמריה אדני מי יעמד : פי
 עמה הסליחה למען תורא : ה) לא כחטאינו
 עשה לנו ולא בעונתינו גמר עלינו : ו) אם
 עונינו ענו בנו יהוה יאהדונהי עשה למען
 שמך : ז) זכר רחמיה יהוה יאהדונהי וחסדך
 פי מעולם המה : ח) יענה יהוה יאהדונהי
 ביום צרה ישגבך שם | אלהי יעקב : ט) יהוה יאהדונהי
 יאהדונהי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :
 א) (תהלים ע"ח ל"ח). ב) (מ' י"ב). ג) (ק"ו מ"ו). ד) (ק"ל ג'). ה) (ק"ג
 י'). ו) (ירמיה י"ד). ז) (תהלים כ"ה ו'). ח) (ב' ב'). ט) (יוד').

אבינו

אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים
עשה עמנו צדקה ברוב רחמיה וחשיענו למען
שמך: א) ועתה | אדני אלהינו אשר הוצאת
את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך
שם פיוס הזה הטאנו רשענו: אדני בכל
צדקתך ישב נא אפך ורחמך מעירך ירושלים
הררי קרשך פי בחטאינו ובעונות אבותינו
ירושלים ועמך להרפה לכלי סביבתינו:
ועתה | שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל
תחנוניו והאר פניך על מקדשך השמים למען
אדני: הטה אלהי | אזנך ושמע פקח עיניך
וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה
כי לא על צדקתינו אנהנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על רחמיה הרבים: אדני | שמעה
אדני | סלחה אדני | הקשיבה ועשה ארית אחר
למענה אלהי פי שמך נקרא ערעירך ועל
עמך: אבינו אב הרחמן הראנו אות למזכה
וקבץ נפוצותינו מארבע פגפות הארץ ופירו
וידעו כל הגוים ב) פי אתה יהוה אלהי יאהרונה
אבינו אתה אנהנו תחמר ואתה יוצרנו ומעשה

א) דניאל ט' ט"ו ב) ישעיה ס"ד ו'

ידך כלנו: אבינו מלכנו חננו וגואלנו א) חוסה
יהוה אלהינו יאהרונה על עמך ואל תתן נחלתך
להרפה למשרבם גוים למה יאמרו בעמים
איה אלהיהם: ידענו יהוה אלהי יאהרונה כי הטאנו
ואין מי יעמוד בעדנו אלא שמך הגדול יעמוד
לנו בעת צרה וברחם אב על בנים רחם עלינו
חמול על עמך ורחם על נחלתך חוסה נא
ברוב רחמיה חננו מלכנו ועננו לך יהוה אלהי
יאהרונה הצדקה עושה נפלאות בכל עת ועת
הבט נא וחשיעה נא צאן מרעיתך. אר
ימשל בנו קצף פי לך יהוה אלהי יאהרונה חשיעה
בך תוחרתנו אלוה סליחות אנא סלח נא כי
אל טוב וסלח אתה:

אנא מקד רחום וחנן זכור והבט לברית בין
הבתרים ותראה לפניך עקרת יחיד.
ולמען ישראל אבינו. אל תעזבנו אבינו. ואל
תמשנו מלכנו ואל תשפחנו יוצרנו. ואל תעש
עמנו ככה בגלותינו. כי אל מלך חנן ורחום
אתה: אין כמות חנן ורחום אלהינו. אין
כמות אל ארך אפים ורב חסד ואמת. חשיענו

א) ואל ב' י"ו.

יעקב: עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יי עו לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: כי שם יי אקרא הכו גדל לאלהינו: הכל תנו עו לאלהים ותנו כבוד לתורה: ומגביה ספר תורה ומראה הכתב לעם ואומרים וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: תורה צוה לנו משה מורשה קהלה יעקב: האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל החוסים בו:

וקורין בסדר היום ג' גברי. אין פוחתין טהם ואין מוסיפין עליהן. וכשעת הקריאה אסור לדבר רק אזני כל העם אל ספר התורה.

ועונה הש"ץ יברכה יי: ועולה אומר יי עמכם: ואומר העולה ברכו את יי המבורך: ועונים הקהל ברוך יי המבורך לעולם ועד: וחזרו העולה ואח"כ מברך ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה יי נותן התורה:

ואחר הקריאה אומר העולה ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורתו ונתן אתה יי נותן התורה:

ואחר קריאת המסכים אומר חצי קריש

(א) אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

(ב) אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיהו אלהיה יאהדוניהו אלהיו:

(ג) תהלה לדוד ארוממה אלוהי המלך ואברכה שמה לעולם ועד: בכריים אברכה

(א) תהלים פ"ד ה' (ב) קמ"ד פ"ו. (ג) קמ"ה ואהללה

ואהללה שמה לעולם ועד: גדול יהו אלהיה יאהדוניהו ומתקל מאד וגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיה וגבורתיה יגידו: תדר כבוד הודך ודברי נפלאותיה אשיחה: ועזו גוראותיה יאמרו וגדלתה אספרנה: ובר רב טובך יביעו וצדקתה ירננו: חנון ורחום יהו אלהיה יאהדוניהו ארך אפים וגדל חסד: טוב יהו אלהיה יאהדוניהו לכל ורחמו ערפלי מעשיו: יודך יהו אלהיה יאהדוניהו כל מעשיה וחסדיה יברוכה: כבוד מלכותה יאמרו וגבורתה ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד תדר מלכותו: מלכותה מלכות כל עמים וממשלתה בכל דור ודר: סומך יהו אלהיה יאהדוניהו לכל הנפלים וזקה לכל הכפופים: ענייכל ארץ ישפרו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פתה את ידך ומשביע לכל רצון: צדיק יהו אלהיה יאהדוניהו בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהו אלהיה יאהדוניהו לכל קראו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע וישמעם:

שומר יהוה יאהר נהי את פלאהביו ואת פרי
הרשעים ישמיד : תהלת יהוה יאהרנהי ידבר
פי ויברך פריבשר שם קדשו לעולם ועד :
(א) ואנחנו גברך יה מעתה ועדעולם הללויה:

ובימים שאין בהם תהנה כתחילין ובא לציון

(ב) למנצח מזמור קדוד : יענה יהוה יאהרנהי יאהרנהי
ביום צרה ישגבך שם | אלהי יעקב:
ישלחעורה מקדש ומציון יסעדה : יזכר פרי
מנחתיה ועולתיה ידשנה סלה : יהןלה כרכבה
וכרעצתה ימא : נרננה | בישועתה ובשם
אלהינו נדגל ימלא יהוה יאהרנהי פרי
משאלותיה : עתה ידעתי כי הושיע יהוה יאהרנהי
יאהרנהי משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות
ישע ימינו : אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו
בשם יהוה יאהרנהי יאהרנהי אלהינו נזכיר : המה
פרעי ונפרו ואנחנו קמנו ונתעורר : יהוה יאהרנהי
יאהרנהי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

(ג) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם
יהוה יאהרנהי יאהרנהי : ואני זאת פריתי אותם

אמר יהוה יאהרנהי יאהרנהי רוחי אשר עליך ודברי
(א) תהלים קס"ו י"ח (ב) שם כ"ג (ג) ישעיה ג"ט כ' אשר

אשר שמתי בפיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה
ומפי זרע זרעה אמר יהוה יאהרנהי יאהרנהי מעתה
ועדעולם : (א) ואתה קדוש יושב תהלות
ישראל : (ב) וקרא זה אלזה ואמר קדוש |

קדוש קדוש יהוה יאהרנהי יאהרנהי צבאות מלא כרי

הארץ כבודו : בלחש ומקבלין דין מודין ואמרין

קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה

קדיש עלארעא עובד גבורתה קדיש לעלם

ולעלמי עלמיא : יהוה יאהרנהי יאהרנהי צבאות מליא

כדארעא זיו יקרה (ג) ותשאני רוח ואשמע

אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה יאהרנהי

יאהרנהי ממקומו : בלחש ונמלתני רוחא ושמעית

בתרי קל זיע שניא דמשבחין ואמרין בריך

יקרא דיהוה יאהרנהי יאהרנהי מאתר בית שכינתה :

(ד) יהוה יאהרנהי יאהרנהי | ימלך לעולם ועד : יהוה יאהרנהי

יאהרנהי מלכותה קאים לעלם ולעלמי עלמיא :

(ה) יהוה יאהרנהי יאהרנהי אלהי אברהם יצחק וישראל

אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות

לבב עמך והכן לבבם אליך : (ו) ותוא רחום |

יכפר

(א) תהלים כ"ב ד' (ב) ישעיה ו' ג' (ג) יחזקאל ג' ד' שנות ט"ו י"ח
(ד) ד"ה א' כ"ט (ו) תהלים ע"ח ל"ח

יִכַּפֵּר עֵינָי וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְפָּה לְהַשִּׁיב אִפְסוֹ וְלֹא
 יַעִיר כְּלִחְמָתוֹ : א) כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח
 וְרַב־חֶסֶד לְכִלְקֵרְאֶיךָ : ב) צְדָקָתְךָ צִדֵּק לְעוֹלָם
 וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת : ג) תִּתֵּן אֱמֶת לַיַּעֲקֹב הַסֵּד
 לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁפַּעַת לְאַבְרָהָם מִיְמֵי קֶדֶם :
 ד) בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמֵס־לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ
 סֵלָה : ה) יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יִצְבְּאוֹת עֵמָנוּ מִשָּׁנָב
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יִצְבְּאוֹת
 אֲשֶׁר־יֵאֵדָם בְּמַחַבְרֵי בָרָךְ : ו) יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יִצְבְּאוֹת
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ :

בְּרוּךְ אֲלֹהֵינוּ שִׁבְרָאֵנוּ כְבוֹדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן
 הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם
 נָטַע בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתַּח לָנוּ כְּתוּרָתוֹ וְיִשִּׁים
 בְּלִבֵּנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ
 בְּלִבְבִּי שָׁלֵם לֹא נִיָּעַר לְרִיק וְלֹא נִגְדַּל לְבַתְּלָה.
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמָוֵר חֲקִיקָה וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם
 הַזֶּה. וְנִזְכָּר וְנִחְיֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לְחַיֵּי
 הָעוֹלָם הַבָּא. ז) לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְבוֹד וְלֹא יֵדָם

א) תהלים פ"ו ה' ב) קי"ט קמ"ב ג) מוכח ו' ב' ד) תהלים ס"ח ב'
 ה) ס"ו ה' ז) כ"י ז' ח) ל' י"ג.

יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יִצְבְּאוֹת עֵמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה :
 יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יִצְבְּאוֹת עֵמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה :
 יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יִצְבְּאוֹת עֵמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה :
 יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יִצְבְּאוֹת עֵמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה :
 יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יִצְבְּאוֹת עֵמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה :
 יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יִצְבְּאוֹת עֵמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה :
 יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יִצְבְּאוֹת עֵמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה :

בשני ובחמישי כשחזרין ס"ל למקומו אומרים
 יהללו את שם יי כי נשגב שמו לברו הודו על ארץ ושמים :
 וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו
 הללויה : יי הוא האלהים יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל
 הארץ מתחת אין עוד :
 אין כבוד באלהים אדני ואין כמעשיך : ובגחה יאמר שובה
 יי רכבות אלפי ישראל : השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו
 בקדם :

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אִמֵּן בְּעֶלְמָא דִּי-
 בְּרָא כְרַעוּתָהּ. וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ. וַיַּצְמַח פְּרוֹדְקָנָהּ.
 וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמֵּן פְּתִיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי
 דְּכִרְיָבִית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ
 אִמֵּן. אִמֵּן יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי
 עֲלְמֵיָא. וַיִּתְפָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרַמֵּם.
 וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ

דקודשא
 א) ישעיה ס"ב כ"א ב) תהלים ט' י"א ג) ח' י' ד) ל"א כ"ה.

דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֲמֵן לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא.
שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא. וְנַחְמָתָא. דְּאֲמִירָן בְּעַלְמָא
וְאֲמַרוּ אֲמֵן: אֲמֵן

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָנָא וּבַעוֹתָנָא עִם צְלוֹתְהוֹן
וּבַעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוֹנָא
דְּבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאֲמַרוּ אֲמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא חַיִּים וְשַׁבַּע וְיִשׁוּעָה
וְנַחְמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסִרְיָה
וְכַפְרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאֲמַרוּ אֲמֵן: עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאֲמַרוּ אֲמֵן:

בימים שאין תחנון אין איורים תפלה לדוד ומתחילין מכית יעקב

(א) תְּפִלָּה לְדָוִד | תְּהֵא יְהוָה יִתְּנָה יְהוָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה
עֲנֵנִי כִּי־עֲנֵנִי וְאֲבִין אֲנִי: שְׁמֵרָה
נַפְשִׁי כִּי־חֲסִיד אֲנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אֵתָה אֱלֹהֵי
הַבּוֹטָה אֱלֹהֵי: חֲנֻנִי אֲדַנִּי כִּי־אֱלֹהֵי אֲקַרָּא כָּל
הַיּוֹם: שְׁמַח נַפְשִׁי עַבְדְּךָ כִּי אֱלֹהֵי אֲדַנִּי נַפְשִׁי
אֲשָׂא: כִּי־אֵתָה אֲדַנִּי מִזֶּבֶד וְסִלָּה וְרִב־חֶסֶד
לְכָל־קְרֹאֵיךָ: הַאֲזִינָה יְהוָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה

(א) תהלים פ"ו והקשיבה

וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תְּחִנוּנֹתַי: כִּי־וּם צָרְתִּי אֲקַרָּא
כִּי תַעֲנֵנִי: אֵין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדַנִּי וְאֵין
כְּמַעֲשֶׂיךָ: כְּלִי־גִוִּים | אֲשֶׁר עָשִׂיתִי יִבֹּאוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ
לְפָנֶיךָ אֲדַנִּי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי־גִדְוֹל אֵתָה
וַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אֵתָה אֱלֹהִים לְכַבְּדָה: הוֹרְנִי
יְהוָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה | דְּרַבְּךָ אֵתְלֵךְ בְּאַמְתְּךָ יְחִיד
לְבַבִּי לִירְאָה שְׁמֵךָ: אֲוֹדָה אֲדַנִּי אֱלֹהֵי בְכָר־
לְבַבִּי וְאֲכַבְּדָה שְׁמֵךָ לְעוֹלָם: כִּי־חֶסֶדְךָ גִּדְוֹל
עָלַי וְהַצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחְתִּי: אֱלֹהִים
וְדַיִם קָמוּ עָלַי וְעַדֵּת עֲרִיצִים בְּקִשְׁוֹ נַפְשִׁי וְלֹא
שְׁמוּךָ לִנְגָדִם: וְאַתָּה אֲדַנִּי אֲלִירְחוּם וְחַנּוּן
אַרְךָ אַפִּים וְרִב־חֶסֶד וְאַמֶּת: פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּן
תְּנֵה־עוֹד לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אַמְתְּךָ: עֲשֵׂה־
עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שְׁנְאֵי וַיִּבְשׂוּ כִּי־אֵתָה
יְהוָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה | עוֹרְתֵנִי וְנַחֲמָתֵנִי:

(א) בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנִלְכְּהוּ בְּאוֹר יְהוָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה
(ב) כִּי כָל־הַעַמּוֹם יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיו
וְאֲנַחְנוּ נִלְכֵךְ בְּשֵׁם־יְהוָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה | אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד: (ג) יְהִי יְהוָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה | אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כִּי־אֲשֶׁר
הִיָּה עִם־אֲבוֹתֵינוּ אֲיַעֲזֹבֵנוּ וְאֲיִשְׁשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת

(א) ישעיה ב' ה' ב' מיכה ד' ה' ג' מלכים א' ח' לבבנו

לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו
וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו : ויהיו
דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה יאהרונה
קרבים אלי יהוה יאהרונה אלהינו יומם ולילה
לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל
דבריום ביומו : למען דעת פרעמי הארץ כי
יהוה יאהרונה הוא האלהים אין עוד :

(א) שיר המעלות לדוד לזמר יהוה יאהרונה
שהיה לנו יאמרנא ישראל : לזמר
יהוה יאהרונה שהיה לנו בקום עלינו אדם :
אזי חיים ברעונו בחרות אפס בנו : אזי תמים
שטפוננו נחלה עבר על נפשנו : אזי עבר על
נפשנו תמים הזירונים : ברוך יהוה יאהרונה
שלא נתננו מרף לשניהם : נפשנו בצפור
נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו
נמלטנו : עזרנו בשם יהוה יאהרונה עשה
שמים וארץ :

מזמור ליום ראשון

היום יום אחד בשבת קודש השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן.
(ב) לדוד מזמור ליהוה יאהרונה הארץ
(א) תהלים קכ"ד. (ב) שם כ"ד. ומלואה

ומלואה תבד וישבי בה : כיהוא עלימים
יסדה ועד נהרות יכוננה : מייעדה בתר-
יהוה יאהרונה ומי יקום במקום קדשו : נקי
כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי
ולא נשבע למרמה : ישא ברכה מאת יהוה יאהרונה
יאהרונה וצדקה מאלהי ישעו : זה דור דורשו
מבקשי פניו יעקב סדה : שאו שערים |
ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך
הכבוד : מייזה מלך הכבוד יהוה יאהרונה
עזו וגבור יהוה יאהרונה גבור מלחמה :
שאו שערים | ראשיכם ושא פתחי עולם ויבוא
מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יהוה יאהרונה
יאהרונה צבאות הוא מלך הכבוד סלה : הושיענו
מזמור ליום שני :

היום יום שני בשבת קודש השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן
(א) שיר מזמור לבני קרח : גדול יהוה יאהרונה
ומהלל מאד בעיר אלהינו הרקדשו :
יפה נוף משוש פל הארץ הרציון ירפתי צפון
קרית מלך רב : אלהים בארמנותיה נודע
למשגב : כיהנה המלכים נועדו עברו יחדו :
(א) תהלים מ"ח. המה

המה ראו בן תמהו נבחרו נחפזו: רעה
 אהותם שם חיל כבודיה: פרוה קדים תשבר
 אניות תרשיש: כאשר שמענו בן ראינו
 בעיר יהודה יאהרונה צבאות בעיר אלהינו
 אלהים יכוננה עד עולם סלה: דמינו אלהים
 חסדך בקרב היכרך: כשמה אלהים בן תהלתך
 על קצוי ארץ צדק מראה ימינה: ישמה הר
 ציון תגדנה בנות יהודה למען משפטיך: סבו
 ציון והקיפיה ספרו מגדליה: שיתו לבכם
 לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור
 אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא
 ינהגנו עלמות: הושיענו

מזמור ליום שלישי:

היום יום שלישי בשבת קודש השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן.
 א) מזמור לאסף אלהים נצב בעדתי אל בקרב
 אלהים ישפט: עדמתי תשפטו עור
 ופני רשעים תשאויסלה: שפטו דל ויתום
 עני ורש הצדיקו: פלטו דל ואביון מיד רשעים
 הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו
 ימותו כל מוסרי ארץ: אני אמרתי אלהים
 א) תהלים פ"ב. אתם

אתם ובני עלין כלכם: אכן כאדם תמותון
 וכאחד השרים תפלו: קומה אלהים שפטה
 הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים: הושיענו

מזמור ליום רביעי:

היום יום רביעי בשבת קודש השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן.
 א) ארנקמות יהודה יאהרונה אל נקמות הופיע:
 הנשא שפט הארץ השב גמול עד גאים:
 עדמתי רשעים יהודה יאהרונה עדמתי
 רשעים יעלו: יפיעו ידברו עתק יתאמרו
 כל פערי און: עמה יהודה יאהרונה ידבאו
 ונחלתך יענו: אלמנה וגר יחרגו ויתומים
 ירצחו: ויאמרו לא יראה היה ולא יבין אהי
 יעקב: בינו פערים בעם וכסילים מתי תשפידו:
 הנמע און הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט:
 היטר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת:
 יהודה יאהרונה ידע מחשבות אדם כי תמה
 הבל: אשרי הגבר אשר תיפסרנו יה ומתורתך
 תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד יפרה
 כרשע שחת: פי לא יפיש יהודה יאהרונה
 עמו ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק ישוב
 א) תהלים צ"ד. משפט

משפט ואחריו בלִישְׁרֵי־לֵב : מִי־קוֹם לִי עִם־
מַרְעִים מִי־יִתְצַב לִי עִם־פְּעָלִי אֹן : לִוְלִי
יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ עֲזָרְתָה לִי כִּמְעַט שְׁכַנְתָּ דוֹמָה
נַפְשִׁי : אִם־אֲמַרְתִּי מִטָּה רָגְלִי חֲסִדֶךָ יְהוָה
יֵאֱהוּנְהוּ יִסְעֲדֵנִי בְּרַב שְׂרָעֵפִי בְּקִרְבֵי תַנְחוּמֶיךָ
יִשְׁעִשְׂעוּ נַפְשִׁי : הִיחַבְּרָךְ כִּפְסֵא הַזֹּת וְצַר עִמָּךְ
עַל־יְחַק : יִגְדֹּדוּ עַל־נַפְשִׁי צְדִיק וְדָם נָקִי וְרִשְׁעוֹ :
וְיְהִי יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ לִי לְמִשְׁגַּב וְאַלְהֵי לְצוּר
מַחְסִי : וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת־אֲוֹנָם וּבְרַעְתָּם
יִצְמִיתֶם יִצְמִיתֶם יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ אֶרְחִיבֶנּוּ : הוֹשִׁיעֵנו

מזמור ליום חמישי :

היום יום חמישי בשבת קודש השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן.

א) לְמַנְצָה עַל־הַגְּתִית לְאֶסֶף : הֲרַנִּינוּ לְאֱלֹהִים
עֲזָנוּ חֲרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : שְׂאוּ־זִמְרָה
וּתְנוּ־תָהּ כְּנֹר נְעִים עִם־נָבֶל : תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ
שׁוֹפָר בַּפֶּסַח לַיּוֹם חַגֵּנוּ : כִּי חַק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : עֲדוֹת בֵּיהוֹסֵף שְׁמוֹ
בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁפְתֵי לֹא־יִדְעוּתִי
אֲשַׁמֵּעַ : הַסִּירוֹתִי מִסֶּבֶל שְׁכֻמוֹ כִּפְּיוֹ מִדָּוִד
תַּעֲבֹרְנָה : בְּצִרְחָה קְרָאת אֶעֱנֶךָ אֶעֱנֶךָ בְּסִתֵּר

רעם

א) תהלים פ"ד.

רַעַם אֲבַחֲנֶךָ עַד־מִי מְרִיבָה סֵלָה : שְׁמַע עִמִּי
וְאֶעֱיֶדֶךָ בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי : לֹא־יִהְיֶה
בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכַר : אֲנִכִּי
יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ אֱלֹהֶיךָ תִּמְעַלֶּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
הֲרַחֲב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ : וְלֹא־שְׁמַע עִמִּי לְקוֹלִי
וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אֲבָה לִי : וְאִשְׁלַחְהוּ בְּשַׁרְיֹת
לִבָּם יִלְכּוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם : לֹא עִמִּי שְׁמַע לִי
יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ : כִּמְעַט אֹיְבֵיהֶם אֲכַנִּיעַ
וְעַל־צַרֵּיהֶם אֲשִׁיב יָדַי : מִשְׁנֵאֵי יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ
יִכַּחֲשׂוּ־לָו וְיִהְיֵי עִתָּם לְעוֹלָם : וַיֹּאכִילְהוּ מִחֶלֶב
דָּטָה וּמִצּוּר דָּבֵשׁ אֲשַׁבִּיעֶךָ : הוֹשִׁיעֵנו

מזמור ליום ששי :

היום יום ששי בשבת קודש השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן.

א) יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ מִלְּךָ גְּאוֹת לָבֵשׁ לָבֵשׁ
יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ עֵז הַתְּאוֹזֵר אֶפְתָּחוֹן
תִּבְרַב בְּלִיתְמוֹט : נִכּוֹן כִּסֵּאֶךָ מֵאֵז מַעֲזָרֶם אֲתָהּ :
נִשְׂאוּ נְהַרֹת יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ נִשְׂאוּ נְהַרֹת
קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהַרֹת דְּבָכִים : מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים
אֲדִירִים מִשְׁבְּרִיִּים אֲדִיר בְּמַרוֹם יְהוָה
יֵאֱהוּנְהוּ : עֲדַתְּךָ נֶאֱמַנּוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה

קדש

א) תהלים צ"ג

קדש יהוה יהוה ויהוה יהוה לארץ ימים :

בכל יום אחר הזמור אומרים

(א) הושיענו יהוה יהוה ויהוה יהוה אלהינו וקבצנו
מן הנזים להודות לשם קדש
להשתבח בתהלתך : ברוך יהוה יהוה ויהוה יהוה
אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר
כרחם אמן הלויה : (ב) ברוך יהוה יהוה ויהוה יהוה
מציון שוכן ירושלם הלויה : (ג) ברוך יהוה יהוה
יהוה ויהוה אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות
רבדו : וברוך השם כבודו לעולם ועולם כבודו
אתפרי הארץ אמן וואמן :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן בעלמא די
ברא כרעותה. וימליך מלכותה. ויצמח פורקניה.
ויקרב משיחה. אמן פתיכון וביומיכון ובחתי
דכרית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
אמן. אמן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי
עלמיא. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרם.
ויתנשא. ויתחדר. ויתעלה. ויתהלל. שמה
דקודשא בריך הוא. אמן קעילא מן פרי פרקתא.
שירתא. תשבחתא. ונחמתא. דאמירן בעלמא

ואמרו אמן : אמן

יהא

(א) תהלים ק"ו מ"ו. (ב) שם קל"ה. (ג) שם ע"ב י"ח.

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה
ונחמה ושיבא ורפואה וגאולה וסליחה
וכפרה ורוח והצלחה לנו ולכל עמו ישראל
ואמרו אמן : עושה שלום במרומינו הוא
ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל
ואמרו אמן :

יש נוהגים לאכר בערב ראש השנה מזמור הרנינו לאלהים עוזנו. וכערב
יום הכפורים בבוא אליו נתן הנבוא. וכמוצאי יום הכפורים רצת ה' ארצה.
ובבית אכל שמעו זאת כל העמים. ובפורים אלי אלי למה עזבתני ובבית
החתן כשכיל שיר ייירות. ובק"ק בית אל אין נוהגים לאמרם :

קנה ארץ יהוה יהוה ויהוה יהוה חוק ויאמין לך וקנה ארץ
יהוה יהוה ויהוה יהוה : אין קדוש פיהו יהוה יהוה ויהוה יהוה
בלתך ואין צור פאלהינו : פי מי אלה מפלעדי
יהוה יהוה ויהוה יהוה ומי צור זולתי אלהינו :

אין פאלהינו. אין פאדוננו. אין במלפנו. אין
במושיענו. מי פאלהינו. מי פאדוננו. מי
במלפנו. מי במושיענו : נודה לאלהינו. נודה
לאדוננו. נודה למלפנו. נודה למושיענו :
ברוך אלהינו. ברוך אדוננו. ברוך מלפנו. ברוך
מושיענו : אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדוננו.
אתה הוא מלפנו : אתה הוא מושיענו : (א) אתה
תקום תרתם ציון פריעת לחננה פריבא מועד :

הנא

(מוז)

(א) תהלים כ"ו י"ד.

טוב לומר פטום הקטורת והוא לעיל דף י"ט

תָּנָא דְּבִי אֲלִיָּהוּ בְּרֵהֲשׁוֹנָה הַלְכוֹת בְּכַל־יוֹם מוֹכְמָה
לוֹ שְׁהוּא פֶּן הַעוֹלָם הָפֵא. שְׁנֵאמַר הַלְכוֹת עוֹלָם
לוֹ: אַל תִּקְרִי הַלְכוֹת אֵלָּא הַלְכוֹת. אָמַר רַבִּי אֲלֵעָזָר
אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָ תַלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם
שְׁנֵאמַר וְכַל־בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה יִהְיוּ. יֵאֱהוּנְהוּ יָרֵב שְׁלוֹם
בְּנֵיךָ: אַל תִּקְרִי בְּנוֹךְ אֵלָּא בּוֹנֵךְ: יְהִי־שְׁלוֹם בְּחֵילְךָ
שְׁלוֹם בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה־נָּא שְׁלוֹם
בְּךָ: לְמַעַן בֵּית־יְהוָה יִהְיוּ. יֵאֱהוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ אֲבִיקְשָׁה טוֹב
לְךָ: וְרֵאשֵׁי־בָנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל: שְׁלוֹם רַב
לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לְמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהוָה יִהְיוּ. יֵאֱהוּנְהוּ עוֹ
לְעַמּוֹ וְתָן יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

זה הקדוש נקרא קדוש יתמא ר"ל קדוש שאומרים אותו היתומים. וטוב
לומר הקדוש הזה על מיתת אביו ואמו כל השנה כולה אפילו בשבתות וי"ט.
ויתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן בעלמא דיה
ברא ברעותה. וימליך מלכותה. ויצמה פורקנה.
ויקרב משיחה. אמן פחייכון וביומיכון ובתי
דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
אמן. אמן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי
עלמא. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרם.
ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל. שמה
דקודשא בריך הוא. אמן קעילא מן פד ברכתא.

שירחא

שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא. דְּאֲמִירָן בְּעַלְמָא
וְאֲמַרְדָּאֲמָן: אָמֵן

עַד יִשְׂרָאֵל וְעַד רַבְּנָן וְעַד תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַד כָּל
תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵייתָא
קְדִישָׁתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא.
יְהֵא קָנָא וְלֵהוֹן חֲנָא וְחֲסִדָּא וְרַחֲמֵי מִן קַדְמָא
מְרִי שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאֲמַרוּ אָמֵן: אָמֵן

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא חַיִּים וְשַׁבַּע וְיִשׁוּעָה
וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְגִאוּלָּה וְסְלִיחָה
וְכַפְרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה לְנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרוּ
אָמֵן: אָמֵן עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַד כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

ואומר הש"ץ ואמרו אמן: אמן

בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ הַמְּבֹרָךְ:
וְעוֹנֵין הַקַּהֲלָ בְּרוּךְ יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ הַמְּבֹרָךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: וְחֲזוּרוּ הַש"ץ

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית שְׁמַיָּא עֲשֵׂנוּ בְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת
וְגַא שְׁמֵנוּ בְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלֵא שֵׁם הַלְקֵנוּ
בְּהֵם וְגוֹרְלָנוּ בְּכָל הַמּוֹנָם. שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים

להבל

שחרית

יברך הברכות כתקונן. כי יש מכרכון ופוחתין מעיקרן קרי
חדא ופרי תלת וכל זה בא מעונותינו ומטרדות הבלי
העוה"ו שהן העיקר לדעת היצה"ר ועבודת ה' אשר לכך
נוצרנו היא מפלה אוי לנו הלא תראה כמה אנוש ידקדק
בקהויו אם היא טובה ואם כלי שהוא כליון נקי ויפה אבל
הברכה הסירה ושלא כתקונה לא אכפת להו. וגם בברכה
שמברך כמות שהיא רימו באצבעותיו ושחק אוי לה לאותה.
בושה :

כשילך לעסקיו וזהר מאד מאד בכמה לאוין שהוא מוזמן
לקיים אוהרתו יתברך או לעבוד ח"ו ומהם גול גניבה
ואונאה. שקר. זרמה. עול במדה במשקל ובמשורה. גונב דעת
הבריות. אבק רבית. לא תגוש. עושיק שכר שכיר. שבועת שקר
מחליף בדיבורו. אינהו ואביוניהו ודכותיהו אשריו אם ינצל
מכלם ויכוין שהולך למושא ומתן לכלכל ביתו בכבוד ושלא
ימוט וברעתו ליוהר בכל מה שהחזירה התורה מדאורייתא וד"ס
ויהיו כל מעשיו לש"ש :

במטה כה' במשא ובמתנו ובכל דבר דכתיב וזכרת כי הוא
הנותן לך כח לעשות חיל ולא יסבור שהצלחתו מכח
דעתו וחריפותו כי הכל ממנו יתברך כי כמה חריפים עניים
מרודים וכמה מפשים עשירים ביותר הם :

כבואו לבית לסעוד סעודה קבע בצהרים יתן דעתו כי שעת
ישיבת השלחן הוא מעבר מסיכון :

אם אינו שותה יין בשלחן ישתה פחות מרביעות מים קודם
שיטול ידיו כי בזה פומר מים שבתוך הסעודה :

ימור ידיו בשופע לקיים מ"ע ורבנן כתקונה ויוהר לברך המוציא
כהוגן ויפריד התיבות ולא יברך כברכת הרעבתנין :

יכוין שאוכל להיות בריא לעבודתו יתברך ויוהר בכל ברכות
הנהנין

ספר
המח

בית
המדרש

טומאת חובלין
רהובלל יודת
לחובל

פסק

גמס
זמנת
ור